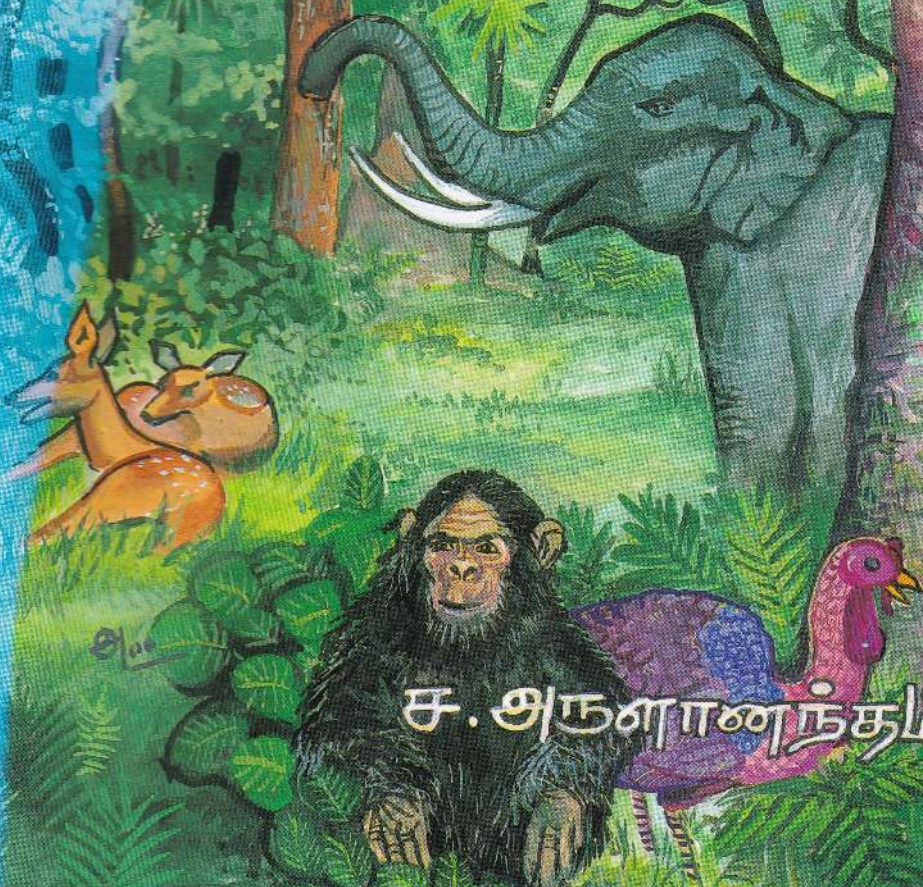

காட்டில் கலவரம்

ச. அருளானந்தம்

காட்டில் கலவரம் சீறுவர் நாவல்

9891.01.80

முதிர்ச்சு

கல்கத்தா நகரம்

கல்கத்தா

1981-82-ம் ஆண்டு

11-ம் பக்கம்

22

கல்கத்தா

1981

கல்கத்தா

ச. அருளானந்தம்

நரலின் பெயர்	:	காட்டில் கலவரம்
நரல் வகை	:	சிறுவர் இலக்கியம்
ஆசிரியர்	:	ச. அருளானந்தம்
உரிமை	:	ஆசிரியருக்கு
அட்டைப்படம்	:	ச. அ. அருள்பாஸ்கரன்
வெளியீடு	:	அருள் வெளியீட்டகம் 37/7, மத்திய வீதி, உவர்மலை, திருகோணமலை.
முதற்பதிப்பு	:	06.10.1999
பதிப்பகம்	:	பேசும் பேனா பப்ளிக்கேஷன் 169, ஜோர்ஜ் ஆர் டி சில்வா மாவத்தை, கொழும்பு-13.
பக்கம்	:	59
விலை	:	70/=

படையல்

கிழக்கிலங்கையில் கல்விப் பயிர் வளரத் தம்மை
அர்ப்பணித்த உத்தமர்கள் அனைவருக்கும்
இந்நூல் சமர்ப்பணம்.

அணிந்துரை

சமூகத்தினைத் தன் எழுத்தாற்றல் மூலம் நல்வழிப்படுத்தும், பாரிய பொறுப்புக்களைக் கொண்டவர்கள்தான் எழுத்தாளர்கள். கல்வி கற்கும் சிறுவர்களுக்கு இளமையிலேயே நல்ல கருத்துக்களைச் சிறுவர் இலக்கியங்கள் மூலம் எடுத்துக் கூறிவரும் எழுத்தாளர்களுள் முதன்மை பெற்று விளங்குபவர் தான் நம் 'கேணிப்பித்தன்' என்ற புனைபெயரில் எழுதிவரும் திரு.ச. அருளானந்தம் அவர்கள்.

சிறுவர்களின் வாசிக்கும் ஆர்வத்தை தூண்டும் வகையில் பல இலக்கியங்களை எழுதியுள்ளார். அவை கவிதை வடிவிலும் கட்டுரை, கதை வடிவிலும் குறு நாவல்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன. சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான வடக்கு கிழக்கு மாகாணச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசினையும் திரு.அருளானந்தம் அவர்கள் பெற்றுள்ளார். சிறுவர்களுக்கான புடைப்புக்களின் வரிசையில் தற்போது வெளிவருவது 'காட்டில் கலவரம்' என்னும் சிறுவர் நாவலாகும். இந்நாவல் மூலம் கல்வி உலகிற்கும், சமுதாயத்திற்கும், பல நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முனைந்துள்ளார். காட்டில் வாழும் மிருகங்களையும் நாட்டில் வாழும் மனிதர்களையும் கதாபாத்திரங்களாகக் கொண்டு இச்சிறுவர் நாவல் புனையப்பட்டுள்ளது.

இக் குறுநாவல் முழுக்க முழுக்க மட்டக்களப்பு மானிலத்தைப் பகைப்புலமாக கொண்டு எழுதப்பட்டது. மட்டக்களப்பின் இயற்கை வளத்தினையும் கிராம மக்களது இயல்பான வாழ்க்கை முறைகளையும், மட்டு நகரின் சூழல் வனப்பையும், மட்டக்களப்பு வாவினின் புகழையும், பாடும்மீன், கல்லடிப்பாலம், கோட்டமுனைப் பாலம், சுவாமி விபுலானந்தரின் நினைவாலயம், எழுவான்கரை, படுவான்கரை என பல்வேறு சிறப்பம்சங்களைக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது.

நாட்டின் வளத்தினைச் சுயநல நோக்கத்திற்காகப் பாழ்படுத்திப் பணம் சம்பாதிக்க முனையும் ஒரு கூட்டத்தினருக்குக் காட்டில் வாழும் மிருகங்கள் ஒற்றுமையாக ஒன்று சேர்ந்து தக்க பாடம் கற்பிக்கின்ற செயற்பாடுகள் இந்நூலில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

அடுத்து என்ன நடைபெறும் என்ற ஆவலைத் தூண்டும் வகையில் 'காட்டில் கலவரம்' எழுதப்பட்டுள்ளது. சிறுவர்களுக்கான இந் நூல் பெரியவர்களும் படித்து மகிழக்கூடியது. இக்குறுநாவல் கல்வி உலகிலே பெரும் வரவேற்பினைப் பெறும் எனத் துணிந்து கூறலாம். மேலும் பல இலக்கியங்களை நண்பர் அருள், தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குப் படைத்தளிக்க வேண்டும். தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் அவரது ஆக்கங்களை வாங்கி ஆக்கமும் ஊக்கமும் ஊட்டவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இலக்கியப் பணி தொடர வாழ்த்துகிறேன்.

கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள்

எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம்

விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு
திருகோணமலை.

பண்பாட்டலுவல்கள் பணிப்பாளர்

எனது உரை

தமிழ் மொழியில் சிறுவர்களுக்கான நூல்கள் போதாது. அவர்களை வாசிப்பதற்கு வழிபடுத்த வேண்டும். அதற்கான சிறுவர் இலக்கியங்கள் பல்கிப் பெருக வேண்டும் என்று பல அறிஞர்களும், கல்விமான்களும் கூறுகின்றனர். பிற மொழிகளில் சிறுவர்களுக்கான பல்வகை இலக்கியங்கள் நிறையவே உண்டு. இலங்கையில் சிறுவர் இலக்கியம் படைப்போர் வெகு சிலரே. வெளியாகும் சிறுவர் நூல்களும் மாணவர்களிடம் போய்ச் சேர்வது அரிது. பாடப்புத்தகங்களை மட்டும் படிப்பதால் பிள்ளைகளின் அறிவு வளர்ச்சி அடையாது. அவர்களது சிந்தனையைத் தூண்ட வேண்டும். அதற்காக அவர்களை வாசிக்கும் பழக்கத்தில் ஈடுபட வைக்க வேண்டும்.

இக்கதையில் பிள்ளைகளது ஆர்வத்தைத் தூண்டும் பொருட்டு, நமது நாட்டில் இல்லாத ஓரிரு மிருகங்களை அறிமுகம் செய்துள்ளேன். நமது நாட்டில் இல்லாத சிங்கத்தை, இந் நாட்டின் தேசியக்கொடியில் வைத்துள்ளார்கள் அல்லவா? அதேபோல் நானும் சேர்த்துள்ளேன். புவியியல் தொடர்பாகப் பார்த்தால் இது தவறு தான். ஆனால் பிள்ளைகளது ஆர்வமே பெரியதாகத் தோன்றியது. அதனால் மனிதர்களையும், விலங்குகளையும் இணைத்து எழுதியுள்ளேன். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் படுவான் கரையையும், எழுவான் கரையையும் பின்னணியாகக் கொண்டு, அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் இன்னும் பலரையும் சேர்த்து, மிருகங்கள், பறவைகள் போன்றனவற்றையும் சிறுவர்களது வாசிக்கும் பழக்கத்தைத் தூண்டுவதற்காக உலாவரச் செய்துள்ளேன்.

வாசிக்கும் பழக்கத்தை வளர்த்தெடுத்து விட்டால் தூண்டா மணி விளக்காக, அறிவுச்சுடர் ஒளிவிடும், நல்ல மனித நேயத்தை உணர்ந்து கொள்வார்கள். அதற்கேற்ற வகையில் நூல்கள் வேண்டும். எனது சிறுவர் நூல்களும் இத்தகைய சிந்தனையின் அடிப்படையிலேயே எழுதப்படுகின்றன. என்னை சிறுவர் இலக்கியத் திற்குள் ஈடுபட வைத்தவர்கள் நல்ல பல அதிபர்களும், ஆசிரியர்

களும், பெற்றோரும், மாணவர்களும், கல்விப் பணிப்பாளர்களுந் தான். அவர்கள் எனது ஆக்கங்களுக்குக் காட்டும் ஆர்வம் மிகப் பெரிது. தோன்றாத் துணையாக நின்று ஊக்கமூட்டும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணக் கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத் துறை அமைச்சின் செயலாளர் திரு. சுந்தரம் டிவகலாலா அவர்கள் ஒரு அற்புதமான மனித நேயங் கொண்ட நல்ல மனிதர். தமிழுக் கும் கலை இலக்கியத்திற்காகவும் தொண்டு செய்பவர்களுக்குத் தன்னாலான உதவிகளையும், ஊக்குவிப்புகளையும் பல்வேறு வழிகளில் செய்து வருபவர். அவரது தூண்டுதல்களால் இன்று பலர் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தின் சகல நிலையிலும் உள்ள கல்விப்பணிப்பாளர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், நண்பர்கள், மாணவர்கள் உற்சாகமூட்டு கின்றனர். மாணவர்கள் கடிதங்கள் மூலம் ஊக்கமூட்டுகின்றனர்.

இக்கதையைப் படித்து அணிந்துரை தந்திருப்பவர் மட்டக் களப்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அன்பும், அடக்கமும் உதவும் பண்பும், எழுத்தார்வமும் கொண்ட திரு.எஸ்.எதிர்மன்ன சிங்கம் அவர்கள். வடக்கு கிழக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டலுவல் கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சில் பண்பாட்டு பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றும் ஒரு கலையார்வம் கொண்ட நல்லவர். நூலின் பின் அட்டையில் உரை எழுதி இருப்பவர் இனிய மனம் கொண்ட பண்பாளன் மட்டக்களப்பு இளைஞர் சேவைகள் மன்ற அதிகாரி திரு.ஓ.கே.குணநாதன் அவர்கள். இவர் பல சிறுவர் இலக்கியங்கள் படைத்த எழுத்தாளர். எனது நூல்களுக்குத் தன் கைவண்ணத்தால் மெருகூட்டும் ஓவியங்கள் வரைந்து, நூலாக்கத்திற்குப் பொறுப்பாயி ருப்பவர் எனது மகன் திரு.ச.அ.அருள்பாஸ்கரன் அவர்கள். சிறந்த முறையில் அச்சிட்டு, நூலுருக் கொடுத்து கைகளில் தவழ விட்டவர்கள் கொழும்பு 'பேசம் பேனா' நிறுவனத்தினர். இவர்கள் அனைவருக்கும் இதயங் கனிந்த நன்றிகள்.

இந்நூலை படிக்கும் உங்கள் யாவருக்கும் நன்றிகள் பலகோடி.

ஆலங்கேணி

கிண்ணியா.

ச. அருளானந்தம்.

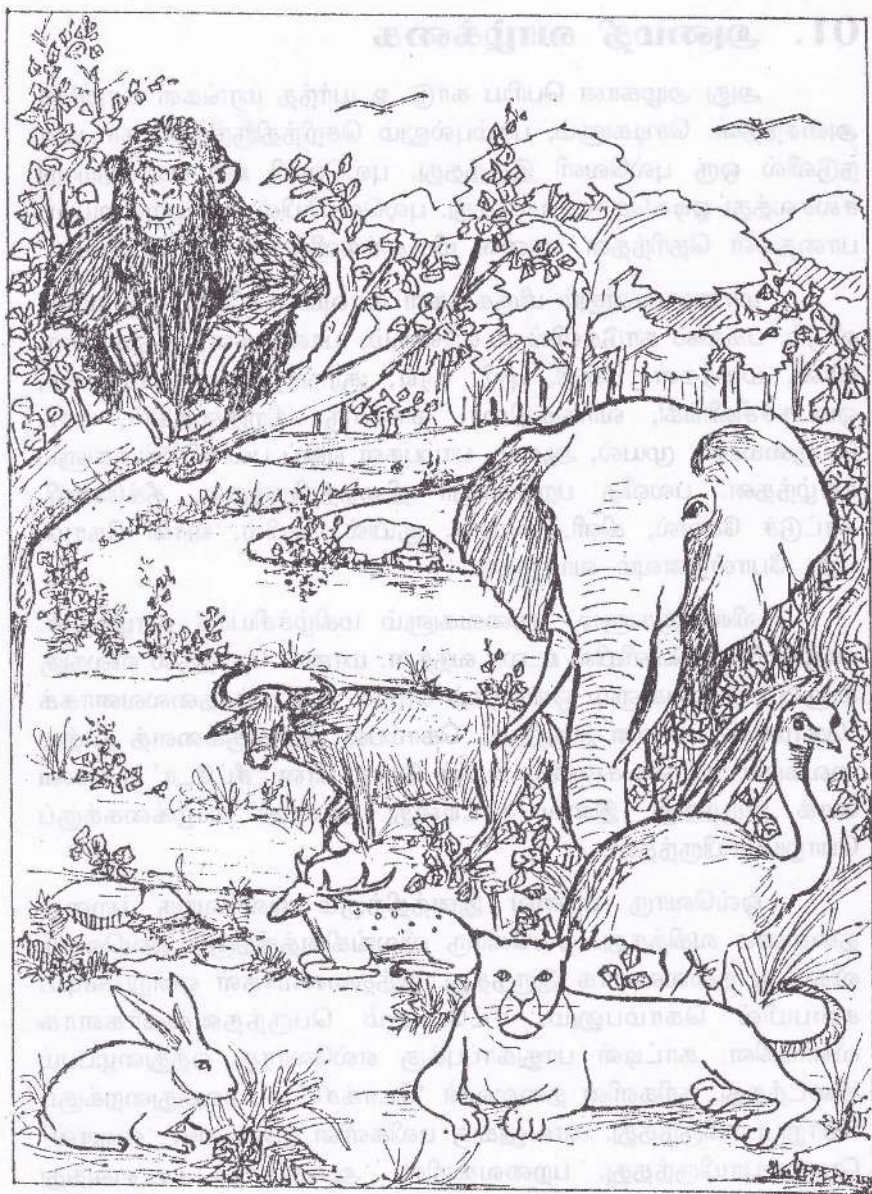
01. அமைதி வாழ்க்கை

அது அழகான பெரிய காடு. உயர்ந்த மரங்கள் காற்றில் அசைந்தன. செடிகளும், பசும்புல்லும் செறிந்திருந்தன. காட்டின் நடுவில் ஒரு புல்வெளி இருந்தது. புல்வெளி ஊடாக சிற்றாறு சலசலத்து ஓடிக்கொண்டிருந்தது. புல்வெளியில் பல ஒற்றையடிப் பாதைகள் தெரிந்தன. அவை மிருகங்களினால் ஏற்பட்டவை.

மாலையானதும் மிருகங்கள் யாவும் புல்வெளிக்கு வந்து விடும். பகலில் காடுகளில் உலாவரும். யானைகள், குதிரைகள், மான், மரைகள், பன்றி, புலி, கரடி, குரங்கு, காண்டாமிருகம், ஒட்டகச்சிவிங்கி, வரிக்குதிரை, கங்காரு, சிறுத்தைகள், காட்டெருமைகள், முயல், ஆமை, பாம்புகள் எனப் பல விலங்குகளும் வாழ்ந்தன. பலவித பறவைகள் நிறைந்திருந்தன. தீக்கோழி, காட்டுச் சேவல், கிளி, மைனா, குயில், மயில், வான் கோழி, புறா போன்றனவும் வாழ்ந்தன.

விலங்குகளும், பறவைகளும் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்தன. பயமின்றி புல்வெளியில் உலா வந்தன. மாலை நேரத்தில் விலங்குகளும், பறவைகளும் ஒன்றாகக் கூடும். காட்டின் தலைவனாகக் 'கொம்பன்' யானை இருந்தது. கொம்பன் பிணக்குகளைத் தீர்த்து வைக்கும். பறவைகளுக்கு வான் கோழியான 'சீட்டோ' தலைவனாக இருந்தது. இவை காட்டினது அமைதி வாழ்க்கைக்குப் பொறுப்பாயிருந்தன.

ஒவ்வொரு பறவை இனத்திற்கும் ஒவ்வொரு பறவை தலைமை வகித்தது. ஒவ்வொரு விலங்கினத்திற்கும் ஒவ்வொரு விலங்கு தலைவனாக இருந்தது. இத்தலைவர்கள் ஒன்று கூடிய சபையில் கொம்பனும், சீட்டோவும் பெருந்தலைவர்களாக விளங்கின. காட்டின் பாதுகாப்புக்கு எல்லோரது ஒத்துழைப்பும் கிடைத்தது. நரிகளின் தலைவன் 'டொக்சர்' உளவுத்துறைக்குப் பொறுப்பாயிருந்தது. காவலுக்கு புலிகளின் தலைவன் 'வைரன்' பொறுப்பாயிருந்தது. பறவைகளில் 'ஆக்காண்டி' உளவுத்துறைக்குப் பொறுப்பாயிருந்தது. தகவல் துறைக்கு குரங்குகளின் தலைவன் 'மக்கன்சி' பொறுப்பாயிருந்தது. தூது அனுப்பப்

புறாக் கூட்டத்தின் தலைவன் 'சூரி' இருந்தது.

காட்டில் திருமண வைபவங்கள் பெரிய கொண்டாட்டமாக நடக்கும். கொம்பனும், சீட்டோவும் மணமக்களை வந்து வாழ்த்திச் செல்லும்.

அன்று காண்டா மிருகங்கள் படு சந்தோசமாக இருந்தன. இரண்டு இளம் காண்டாமிருகங்களுக்குத் திருமணமாம். பொழுது சாய்ந்து கொண்டிருந்தது. விலங்குகள், பறவைகள் புல்வெளியில் கூடியிருந்தன. பெருந்தலைவர்களான கொம்பனும், சீட்டோவும் வந்து அமர்ந்தன. சிற்றாறு சலசலத்து ஓடிக்கொண்டிருந்தது. யானைக் குட்டிகள் துதிக்கையில் நீரை நிறைத்து மற்ற விலங்குகளுக்கு பிசிறி அடித்தன. குரங்குகள் பாய்ந்து திரிந்தன. பெருந்தலைவர்கள் முன் மணமக்கள் வந்து நின்றனர். கொம்பனும், சீட்டோவும் எழுந்து மணமக்களை வாழ்த்தின.

கொம்பன் தன் பெரிய தும்பிக்கையை உயர்த்தியது, பிளிறியது. மணமக்களின் தலைகளைத் தொட்டது. மணமக்கள் இருவரையும் அணைத்து மெதுவாக அன்போடு தடவியது. சீட்டோ தன் பொல்லாச் சிறகை விரித்து கலகலத்துச் சத்தமிட்டு முன்னும் பின்னுமாக வளைந்து ஆடியது. பின் கொம்பனும், சீட்டோவும் அமர்ந்து கொண்டன.

மரங்கொத்திகள் மரங்களைக் கொத்தி மேளந்தட்டின. இசைக் குயில்கள் கூவின. மயில்கள் சேர்ந்து ஆடின. கலை மான்கள் கொம்புகளை நிமிர்த்தின. கால்களை அசைத்தன. அவை முன்னங் கால்களையும், பின்னங்கால்களையும் அசைத்து அசைத்து ஆடின. கலைவிழாபோல் காட்டிலே யாவும் கொண்டாடின.

காட்டெருமைகள் அணிவகுத்துக் காவல் செய்தன. 'வைரன்' தன் சகபாடிகளுக்குக் கட்டளை இட்டுக் கொண்டிருந்தது. விடிய விடியக் கொண்டாட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆக்காண்டி, டொக்சர், மக்கன்சி தம் கடமைகளில் ஈடுபட்டிருந்தன.

02. திருக்கிடும் செய்தி

வானத்தில் நிலவு ஒளிபரப்பிக் கொண்டிருந்தது. வெள்ளிகள் கண்சிமிட்டிக் கொண்டிருந்தன. விடி ஆலாக்கள் குரல் எழுப்பின, விடியலை அவை கூறி வைத்தன. மயில்களும் சேர்ந்து கொண்டன. பொழுது புலரும் போது புல்வெளி வெறிசோடி விடும். ஆற்றோரத்தில் ஆமை, பாம்பு, பல்லிகளும், சிறு பறவைக் கூட்டங்களுமே காணப்படும்.

கொம்பன் எழுந்தது. சீட்டோ சோம்பல் முறித்துத் தோகையை விரித்தது. ஆக்காண்டி தூரத்தே இருந்து எச்சரிக்கை விடுத்தது. விரைவாக வந்த டொக்சர் வைரனின் காதுகளில் ஏதோ கூறியது. மக்கன்சி பாய்ந்து வந்து சேர்ந்தது. வைரன் கொம்பன் அருகில் சென்றது.

“வணக்கம் தலைவா” என்றது.

“வைரன் என்ன சேதி..... ஆக்காண்டி எச்சரித்தது.... நானும் கேட்டேன்.” கொம்பன் கூறியது.

“திருக்கிடும் சேதி தலைவா...” டொக்சரும், மக்கன்சியும் பக்கத்தில் வந்து விட்டன. ஆக்காண்டி..... பறந்து வந்து சேர்ந்து கொண்டது.

“திருக்கிடும் சேதியா.....என்ன அது” கொம்பன் அலட்சியமாகக் கேட்டது.

“நம் காட்டின் எல்லைக்குள் மனிதர்கள் நுழைந்துள்ளார்கள்ளாம்.” வைரன் கூறியது.

“மனிதர்கள் நுழையும்ட்டும் பார்த்துச் சுமமா இருந்தீர்களா.... இதுதானா உங்கள் காவல் துறையின் லட்சணம்?” கோபமாகக் கொம்பன் கூறியது.

“நமது எல்லைப்படை அவர்களைத் தாக்க முனைந்தது. ஆனால் அவர்கள் ஒரு தீங்கும் செய்யவில்லை. அத்துடன் அவர்கள் துப்பாக்கிகள் வைத்துள்ளார்கள். அதனால் முன் எச்சரிக்கையெடுத்து பதுங்கி இருக்கிறது” வைரன் எடுத்த நடவடிக்கைகளைக் கூறியது.

கொம்பன் சீட்டோ பக்கம் திரும்பியது. சீட்டோ ஆழ்ந்த யோசனையில் இருந்தது. கொம்பன் திடீரென காடே அதிரும்படி பிளிறியது. ஆபத்து வேளைகளில் மட்டுமே இப்படி கொம்பன் பிளிறும். அச்சத்தத்தின் பின் அங்கு அமைதி நிலவியது. விலங்குகளும், பறவைகளும் கொம்பன் பக்கத்தில் நெருங்கின. கொம்பன் முகத்தை உற்றுப்பார்த்தன. அதன் கட்டளைக்காக காத்திருந்தன. எல்லோர் மனதிலும் ஒரு கலவரம்.

“எல்லோரும் கவனமாகக் கேளுங்கள். இந்தக் காட்டுக்குள் மனிதர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். உங்களை நீங்களே பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும். குட்டிகளையும், குஞ்சுகளையும் பத்திரமாக வைத்திருங்கள். நாளை நடப்பதை பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும். எல்லோரும் பத்திரமாகச் செல்லுங்கள்” கொம்பன் கட்டளையிட்டது. வைரனைக் கொம்பன் பார்த்தது. புரிந்து கொண்ட வைரன் பாதுகாப்புச் சபையை அழைத்தது.

கூரிய கொம்புகளையுடைய காட்டெருமைக் கடாக்கள் அணிவகுத்து நின்றன. அதன் தலைவன் ‘டிட்டோ’ தன் அணியை ஒரு சுற்றுச் சுற்றி வந்து அணியின் முன்னால் நின்றது. கொம்பன் ‘டிட்டோவின்’ கொம்பைத் தன் தும்பிக்கையால் தடவிப் பார்த்தது. அடுத்துக் கலைமான்களின் பக்கம் திரும்பியது. கலைமான்களின் அணியை முன் நடாத்தி ‘டிமாக்கோ’ முன்நின்றது. கரடிகளின் அணியை நெறிப்படுத்தி ‘கபோட்டா’ முன் நின்றது. காண்டா மிருகங்களின் அணித்தலைவர் ‘றிம்போ’ தன் அணியோடு நின்றது. ஒவ்வொரு அணியாகப் பார்வையிட்ட கொம்பன் கட்டளையிட்டது.

“வந்திருக்கும் மனிதர்கள் பொல்லாதவர்கள். அவர்களது நோக்கத்தை அறிய வேண்டும். நமது எல்லைக்குள் புகுந்து அட்டகாசம் செய்தால் பார்த்துக் கொண்டு இருக்க முடியாது. நமது உளவுப்படையை அனுப்புங்கள். விபரங்களைத் திரட்டி வரட்டும். நமது காட்டின் பாதுகாப்புக்கு ஒவ்வொருவரும் பொறுப்பாக இருத்தல் வேண்டும். வைரன் வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்கலாம்” என்று கூறிவிட்டு நடந்தது. பின் திரும்பி “பொழுது வருமுன் கலைந்து விடுங்கள். நாளை சந்திக்கலாம்” கூறிக் கொண்டு காட்டுக்குள் போய் மறைந்தது. பின்னால் சீட்டோவும்

சென்றுவிட்டது. விலங்குகளும், பறவைகளும் வந்த வழியே செல்லத் தொடங்கின. வைரனுக்கு இருப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. டொக்சரையும், மக்கன்சியையும் அழைத்தது.

03. ஆலோசனை

சற்று நேரம் அமைதி நிலவியது. பொழுது கிளம்பும் அறிகுறி தெரிந்தது. கிழக்கு வெளுத்து வருவது புரிந்தது. புல்வெளி மங்கலாகத் தெரிந்தது. டிட்டோ, டிமாக்கோ, கபோட்டா, றிம்போ ஆகியனவும் வந்து சேர்ந்தன. ஆக்காண்டி மெதுவாக வந்து சேர்ந்தது. “வைரன் மனிதர்கள் நமது காட்டின் எல்லைக்குள் இன்னும் நுழைய வில்லை. நாளை நுழையலாம். அவர்களைக் கண்காணிக்க வேண்டும்.” ஆக்காண்டி அவசரமாய்க் கூறியது.

“ஆக்காண்டி நீ உடனே போ. அவர்களது நடமாட்டத்தை கவனித்து தெரிவி. உன் ஆட்களை அசிரத்தையாக இருக்க விடாதே. மக்கன்சி..... அடிக்கடி செய்தியைத் திரட்டி அறிவிக்க வேண்டும். புரிகிறதா.....” என்று வைரன் கூறிவிட்டு எல்லோரையும் பார்த்து “நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். வந்திருப்பவர்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளுங்கள்” என்று கூறியது. அங்கிருந்து பிரிந்து காட்டினுள் மறைந்தன. அவசர பீடத்துக்குச் சென்றன.

இப்போது விடிந்து வெயில் ஏறியிருந்தது. காட்டினுள் வெயில் விழவில்லை. உயர்ந்த மரங்களின் இலை குழைகள் வெயிலைத் தடுத்தன. காட்டின் எல்லையில் சிறு புதர்கள் இருந்தன. அதை அடுத்துச் சிறுசிறு வெளிகள். வெளிகளைத் தாண்டி வெகு தூரம் சென்றால்தான் இந்தப் பெரிய காட்டை அடையலாம். காடு பல கிலோமீற்றர் பரப்பினைக் கொண்டது. காட்டின் மையப்பகுதியிலேயே புல்வெளி இருந்தது. சலசலத்து ஓடும் சிற்றாறு புல்வெளியை இரு பகுதியாக்கி ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

விலங்குகளினதும், பறவைகளினதும் காவல் படை, மனிதர்கள் தங்கியிருக்கும் இடத்திலிருந்து ஒரு கிலோமீற்றர் தூரத்தில் பதுங்கியிருந்தன. வைரனுக்குச் செய்தி போய்க் கொண்டிருந்தது.

அங்கே கொம்பனும், சீட்டோவும் அவசர பீடத்தில் இருந்தன. வைரனும், டிட்டோ, டிமாக்கோ, கபோட்டா, றிம்போ ஆகியனவும் வந்து சேர்ந்தன.

அவசர பீடத்தில்தான் பாதுகாப்புச் சபை கூடும். காட்டின் நடுப்பகுதியின் சிறிய வெளி அது. வானளாவிய உயர்ந்த மரங்கள் நிழல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தன. விசேட காவல் படையைத் தவிர வேறு விலங்குகளோ, பறவைகளோ அங்கு போக முடியாது. நெருக்கடியான நேரங்களில் மட்டும் இங்கு ஆலோசனை நடைபெறும். பாதுகாப்புப் பற்றி விவாதம் நடைபெறும். தகவல்கள் இங்குதான் வந்து சேரும். ஆக்காண்டிப்படை மனிதர்களின் நடமாட்டத்தைத் தெரிவிக்கும். மக்கன்சியின் படை மனிதர்களது செயற்பாடுகளைக் கவனிக்கும். செய்திகளை 'சூரி'யின் படை ஆலோசனைச் சபைக்கு 'அவசர பீடத்தில்' ஒப்படைக்கும்.

சூரி பறந்து வந்தது. கொம்பன் முன் மரியாதை செய்தது. பின் செய்திகளை வைத்தது. சேகரித்த தகவல்களைக் கூறத் தொடங்கியது.

“மனிதர்கள் ஒன்பது பேர் வந்துள்ளார்கள். அவர்களிடம் ஆயுதங்கள் உண்டு. ஐந்து கூடாரங்கள் அமைத்துள்ளனர். நடுவில் ஒரு கூடாரம் அமைந்துள்ளது. அதைச் சுற்றி நான்கு கூடாரங்கள் உள்ளன. பெரிய கயிறுகளும், பெட்டிகளும், வண்டிகளும் இருக்கின்றன” கூறி முடித்தது.

கொம்பனின் முகத்தில் கோபம் தெரிந்தது. கண்கள் சிவந்தன. பெரிய சுளகுக் காதுகளைப் படபட என ஆட்டியது. சீட்டோ தோகையைச் சிலிர்த்துக் கொக்கரித்தது. கொம்பன் தும்பிக்கையை மேலே தூக்கிப் பிளிறியது. “பெரிய திட்டத் தோடுதான் மனிதர்கள் வந்துள்ளார்கள். அவர்களை விரட்டி அடிக்க வேண்டும். இன்று இரவு அந்த வேலை முடியவேண்டும். வைரன் மிகக் கவனமாகச் செய்ய வேண்டும். நமது பக்கமோ அல்லது மனிதர்கள் பக்கமோ வீணாக உயிர் அழியக்கூடாது. புரிகிறதா.... அத்துடன் ஏல்லையில் நடப்பது காட்டுக்குள் தெரியாதிருக்க வேண்டும். செய்து முடித்து விட்டு என்னைச் சந்தியுங்கள்” சொல்லிவிட்டு கொம்பனும் சீட்டோவும் நடந்தன.

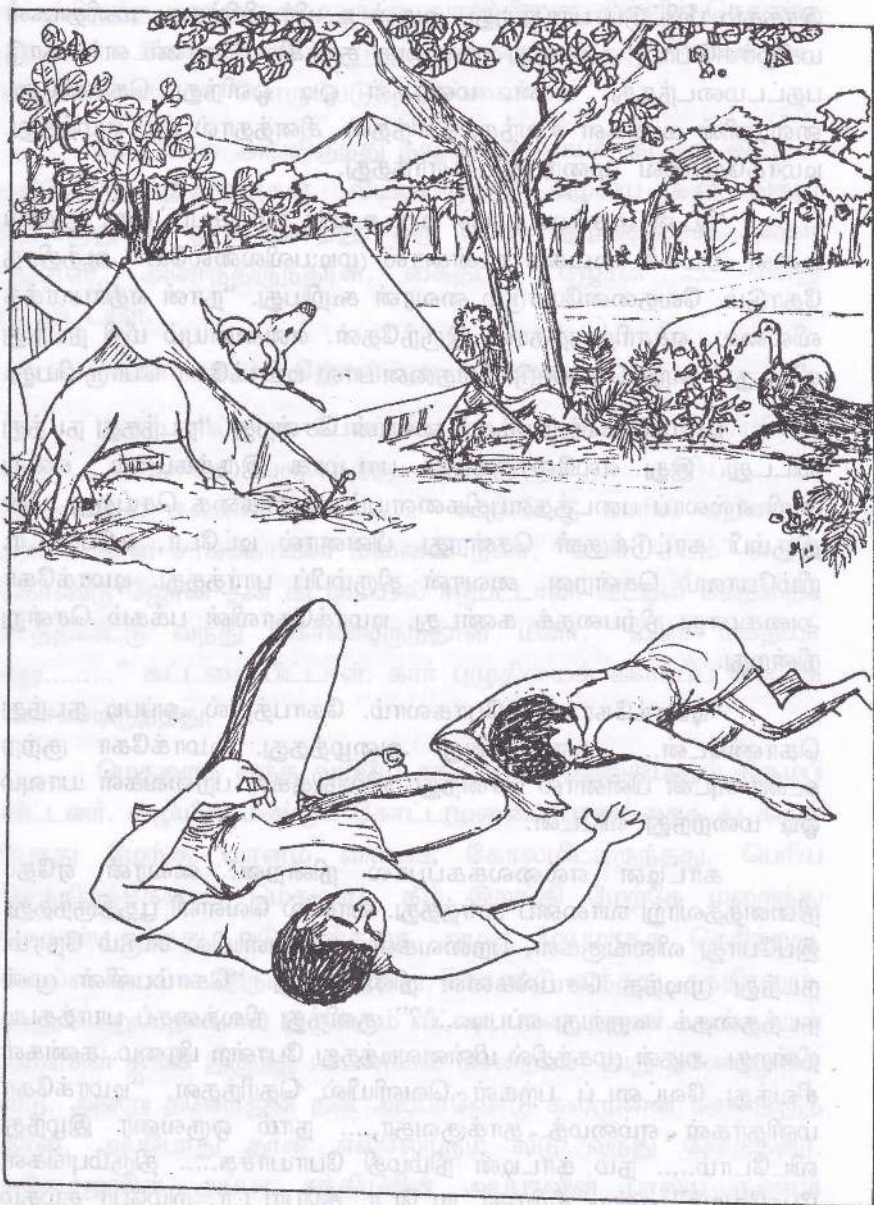
04. முதல் தாக்குதல்

எல்லையை நோக்கி வைரன் சென்றது. பின்னால் டிட்டோ, டிமாக்கோ, கபோட்டா, நிம்போ சென்று கொண்டிருந்தன. வழியில் டொக்சரும், மக்கன்சியும் சந்தித்தன. எல்லைப்புற நிலவரம் பற்றிக் கூறின. வட்டமாகக் கூடி ஆலோசித்தன. பொழுது போய்க் கொண்டிருந்தது. மெதுவாகச் சென்று எல்லையை அடைந்தன.

எல்லையில் படை உசாராக இருந்ததை வைரன் அவதானித்தது. படைகளை உற்சாகப்படுத்தியது. படைகளோடு பதுங்கியிருந்து மனிதர்களது நடவடிக்கைகளை நோட்டம் விட்டது. டொக்சர் மறைந்து சென்று உளவு பார்த்தது. மக்கன்சி பாய்ந்து மிக அண்மையில் சென்றது. மனிதர்கள் இவற்றைக் கவனிக்கவில்லை. அவர்கள் தங்கள் கடமைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

நடுவில் இருந்த கூடாரத்திலிருந்து சாக்கோ வெளியில் வந்தான். அவன்தான் அக்கூட்டத்தின் தலைவன். கூடாரத்தின் முன்னால் நின்று காட்டை நோட்டம் விட்டான். கையைத் தட்டி மற்றவர்களையும் அழைத்தான். பெரிய கயிறுகளை அவர்கள் எடுத்து வந்தனர். 'ட்ராக்டர்கள்' நின்றிருந்தன. ட்ராக்டர்களிலிருந்து மரம் அரியும் வாள், கோடரிகள், கத்திகள் இறக்கப் பட்டன. கூடாரங்களைச் சுற்றி வேலி அமைக்க ஆயத்தங்களைச் செய்தனர்.

பொழுது சரிந்து வெயில் தணியத் தொடங்கியது. எல்லைப் புறத்திலிருந்து சில மான்கள் வெளியில் எட்டிப் பார்த்தன. டொக்சர் போக வேண்டாம் என்று எச்சரித்தது. எச்சரிக்கையைப் பொருட்படுத்தாது சில மான்கள் மனிதர்கள் இருக்கும் வெளிக்கு வந்தன. தூரத்தே இருந்த மனிதர்களின் கண்கள் அவற்றைக் கண்டு விட்டன. சத்தமிடாதவாறு அருகில் இருந்த பற்றைகளில் மறைந்து கொண்டனர். மான்கள் துள்ளி ஓடி விளையாடின. ஒன்றை ஒன்று முட்டித் தள்ளி ஓடின. ஓடிய வேகத்தில் தங்களை மறந்தன. வைரன் சத்தமிடவும் அவை ஓடின. 'டூம்ல்' என்ற சத்தம் காட்டில் எதிரொலித்தது. பறவைகள் கீச்சிட்டுப் பறந்து ஒலி எழுப்பின. ஓடிய மான்களில் ஒன்று துவண்டு சுருண்டு துடித்து வீழ்ந்தது.

இரத்தம் பீறிட்டுப் பாய்ந்தது. அதன் உயிர் பிரிந்தது. மனிதர்கள் மகிழ்ச்சியோடு ஓடிவந்து மானைத் தூக்கிக் கொண்டனர். காடு பட்டமடைந்தது. மான், மரைகள் ஓடி ஒளிந்து கொண்டன. வைரனின் கண்கள் சிவந்து விரிந்தன. சினத்தால் சீறி எழுந்தது. டிமாக்கோவை முறைத்துப் பார்த்தது.

“உன் அசட்டையால் ஒரு உயிர் பறிக்கப்பட்டது. அவை களை அடக்கி வைக்க உன்னால் முடியவில்லையே” ஆத்திரத் தோடும், வேதனையோடும் வைரன் கூறியது. “நான் எதிர்பார்க்க வில்லை, எச்சரித்துத்தான் இருந்தேன். என்னையும் மீறி நடந்து விட்டது” கூறிக்கொண்டு வேதனையால் டிமாக்கோ பொருமியது.

டிமாக்கோவின் பக்கம் வைரன் சென்றது. “நடந்தது நடந்து விட்டது. இது எல்லோருக்கும் பாடமாக இருக்கட்டும்” என்று கூறி எல்லாப் படைத்தளபதிகளையும் எச்சரிக்கை செய்தது. பின் திரும்பி காட்டுக்குள் சென்றது. பின்னால் டிட்டோ, கபோட்டா, றிம்போவும் சென்றன. வைரன் திரும்பிப் பார்த்தது. டிமாக்கோ அசையாது நிற்பதைக் கண்டது. டிமாக்கோவின் பக்கம் சென்று நின்றது.

“டிமாக்கோ வா போகலாம். கோபத்தில் அப்படி நடந்து கொண்டேன்..... வா” என்று அழைத்தது. டிமாக்கோ குற்ற உணர்வுடன் பின்னால் சென்றது. விலங்குகள் பறவைகள் யாவும் ஓடி மறைந்து விட்டன.

காட்டின் எல்லைக்கப்பால் நின்றன. வைரன் ஏதோ நினைத்தவாறு வாளைப் பார்த்தது. வானில் வெள்ளி பூத்திருந்தது. இப்போது விலங்குகள், பறவைகள் புல்வெளியில் கூடும் நேரம். நடந்து முடிந்த செயல்களை நினைத்தது. “கொம்பனின் முன் நடந்ததைக் கூறுவது எப்படி.....?” குனிந்து நிலத்தைப் பார்த்தபடி நின்றது. அதன் முகத்தில் மின்னலடித்தது போன்ற பிரமை. கண்கள் சிவந்து வேட்டைப் பற்கள் வெளியில் தெரிந்தன. “டிமாக்கோ மனிதர்கள் எம்மைத் தாக்குவதா..... நாம் ஒருவரை இழந்து விட்டோம்..... நம் காட்டின் நிம்மதி போயாச்சு..... திரும்புங்கள் போவோம்” என்று சீறியது. டிட்டோ, கபோட்டா, றிம்போ தம் தம் குரலில் செய்தியைத் தெரிவித்தன.

டிட்டோ முன்னால் வாட்டசாட்டமான காட்டெருமைக் கடாக் கள் அணிவகுத்து நின்றன. கபோட்டாவின் தலைமையில் கரடிகள் ஓரணியில் திரண்டன. றிம்போவின் அணி முதுகை நிமிர்த்தி வந்தன. வைரனின் பின்னால் புலிகள் நின்றன. “டிமாக்கோ.... நீ மெதுவாக கொம்பனிடம் செல். நாங்கள் அங்கு வந்து சேர்கிறோம்” என்று டிமாக்கோவின் கூட்டத்தை வைரன் வழி யனுப்பி வைத்தது.

காட்டின் எல்லையில் யாவும் அணிவகுத்து நின்றன. டொக்சர் மெதுவாகக் கூடாரப் பக்கம் சென்றது. வைரன் எப்படித் தாக்க வேண்டும் என்று பயிற்சி அளித்தது. முன்னால் டிட்டோவின் அணி தயாராயிருந்தது. தொடர்ந்து கபோட்டா அணி. அதனைத் தொடர்ந்து றிம்போ அணி ஆயத்தமாகியது. வைரனின் அணி இடையில் புகுந்து தாக்கத் தயாராயிருந்தது.

டொக்சர் மெதுவாக எட்டிப் பார்த்தது. சாக்கோ மட்டும் ஓரிடத்தில் மேசையின் முன் அமர்ந்திருந்து மது அருந்திக் கொண்டிருந்தான். மற்றவர்கள் இருவர் இருவராகச் சேர்ந்து மது அருந்தி கும்மாளமிட்டிருந்தனர். டொக்சர் ஊளையிட்டது. அவர்கள் இதனைப் பொருட்படுத்தவில்லை. ஆனால் அது வைரனுக்கு வெறியை ஊட்டியது.

வைரன் பாய்ந்து கட்டளையிட்டது. கட்டளைக்குக் காத்தி ருந்த காட்டெருமைக் கடாக்களும் ஏனைய கூட்டங்களும் கூடாரங் களைக் குத்திக் கிழித்து சின்னாபின்னமாக்கின. கண்முடித் திறக்கும் முன்னர் எல்லாம் நடந்து முடிந்து விட்டன. விலங்குகள் கபளீகரம் செய்து விட்டு வந்த வழியே சென்று விட்டன. சாக்கோவின் ஆட்களில் மூன்று பேரின் சடலங்கள் அடையாளம் காண முடியாத வாறு உருக்குலைந்து கிடந்தன. சாக்கோ காயங்களுடன் உழவு இயந்திரப் பெட்டியின் கீழே ஒழிந்து தப்பினான். நான்கு பேர் காயங்களொடு தப்பினர். ஒருவனைக் காணவில்லை.

05. கொம்பன் வாழ்த்து

நேரம் போய்க் கொண்டிருந்தது. கொம்பனுக்கு இருப்புக்

கொள்ளவில்லை. சீட்டோவிடம் அடிக்கடி பேசியது. விலங்குகளும் பறவைகளும் வழமைபோல் கூடியிருந்தன. ஆனால் அவற்றின் மனதில் ஏதோ சஞ்சலம். தூரத்தே டிமாக்கோ வருவது தெரிந்தது. கொம்பன் டிமாக்கோவை பக்கத்தில் அழைத்தது. நடந்ததை டிமாக்கோ கூறியது.

கொம்பன் தன் துதிக்கையால் கண்களில் வழிந்த கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டது. சீட்டோ சோகமாக இருந்தது. “டிமாக்கோ வைரன் எங்கே”? கொம்பன் கேட்டது. “எல்லைப்புறம் பார்த்து வரச் சென்றது.” டிமாக்கோ பதில் கூறும் போது வைரன் வந்து கொண்டிருந்தது. அதன் பார்வையில் ஒரு வித வெற்றி தெரிந்தது.

கொம்பன் முன்னே வைரன் வந்து நின்றது. தொடர்ந்து டிட்டோ, கபோட்டா, றிம்போ அணிவகுத்து நின்றன.

“வைரன் அநியாயமாக நம் கூட்டத்திலிருந்த ஒருமான் மறைந்து விட்டது. நம் கட்டுக் கோப்புக் குலைந்து விட்டதா?” கொம்பன் கவலையோடு கூறியது. வைரன் டிமாக்கோவைப் பார்த்தது. டிமாக்கோ நிலத்தைப் பார்த்தது. பின் கொம்பனைப் பார்த்து “தவறு நடந்து விட்டது. நம்மையும் மீறி நடந்து விட்டது. ஒரு கட்டுக்கோப்புக்குள் வைத்திருக்கும் நம்மிற சில புத்திகெட்டு நடந்து கொள்கின்றன. அதனால் வந்த வினை இது...” என வைரன் கூறியது.

“எல்லைப்புறத்தில் வந்திருக்கும் மனிதர்களுக்குப் பாடம் புகட்டி விட்டோம்.” டிட்டோ கூறியது.

என்ன நடந்தது என்பது போல் வைரனை கொம்பன் பார்த்தது. “அவர்கள் இருக்கும் இடத்தில் எங்கள் படை புகுந்து கப்ளீகரம் செய்து விட்டு வந்துள்ளது” கபோட்டா முன் வந்து கூறியது. றிம்போ நடந்தவற்றை விளக்கமாகக் கூறியது.

கொம்பன் முகத்தில் மகிழ்ச்சி. இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டு ஆபத்தின்றி வெற்றியோடு வந்த வீரர்களைப் பாராட்டியது. அவற்றின் கடமையுணர்வுகளை எண்ணி ஆனந்தக் கண்ணீர் சிந்தியது. வைரனின் தோளைத் தன் துதிக்கையால் வளைத்துப்

பிடித்துத் தழுவியது. வைரன் குளிர்ந்து போனது. டிட்டோ, கபோட்டா, நிம்போ ஆகியவற்றையும் தழுவி மகிழ்ந்தது.

தன் துதிக்கையை உயர்த்திப் பிளிறியது. அது அமைதி காக்கும் தொனி. அமைதி நிலவியது. மிக நெருக்கமாக விலங்குகளும் பறவைகளும் கூடின. “நம் காட்டிலே கட்டுக்கோப்புக் குலைந்து விட்டது. எல்லோரும் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும். சிலர் சொற்கேளாது திரிவதால் ஆபத்து வருகின்றது. நமது காவல் படை எவ்வளவு தியாகம் செய்துள்ளது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். நமக்குள் ஒற்றுமை வேண்டும். நாம் ஒற்றுமையாக இருந்தால் காடு அமைதியாக இருக்கும்” என்று கொம்பன் பெரிய பிரசங்கம் செய்தது.

என்ன நடந்தது என்பது போல் விலங்குகளும் பறவைகளும் ஒன்றை ஒன்று பார்த்தன. நடந்த விசயம் பலவற்றிற்குத் தெரிய வில்லை. காது கொடுத்துக் கேட்டன. கொம்பன் தொடர்ந்தது. “காட்டின் எல்லைப்புறம் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. யாரும் அங்கு செல்லக் கூடாது. நமது காவல் படையின் கட்டுப்பாட்டில் அது இருக்கிறது. அங்கு மனிதர்கள் வந்துள்ளார்கள். அவர்களை எதிர்த்து கபளீகரம் செய்துள்ளது நமது படை. படைத்தளபதி வைரன் தலைமையில் இது நடந்துள்ளது. இவர்களை வாழ்த்துவோம்” என்று மீண்டும் பிளிறியது. யாவும் ஒன்று சேர்ந்து ஒலியெழுப்பின. காடே அதிர்ந்து ஓய்ந்தது. டொக்சரும் ஆக்காண்டியும் எல்லைப்புறம் நோக்கி விரைந்தன.

06. சாக்கோ வெளியேறல்

விடிந்து பொழுது வானத்தில் பவனி வந்தது. உழவு இயந்திரப் பெட்டியின் கீழே பதுங்கியிருந்த சாக்கோ விழித்துக் கொண்டான். இரவு பயத்தினால் உறக்கமின்றி இருந்தவன். பொழுது புலரும் போது தூங்கி விட்டான், கண் விழித்ததும் தான் ட்ரக்டரின் கீழ் இருப்பதை உணர்ந்து கொண்டான். அவன் தலை கனத்தது. கை கால்களில் வலி தெரிந்தது. மெதுவாக வெளியே வந்தான். கூடாரங்கள் கிழிந்து வீழ்ந்து கிடந்தன. யாரையும் காணவில்லை.

காயங்களோடு கிடந்தவர்களின் பக்கம் போனான். அவர்கள் வேதனையில் முனங்கினர். தங்களோடு வந்தவர்களில் ஒருவனைக் காணவில்லை. சாக்கோ அவனைத் தேடினான். தூரத்தே பயந்து பயந்து அவன் நடந்து வருவது தெரிந்தது. அவன் அருகில் வந்ததும் சாக்கோ உற்றுப் பார்த்தான். பயத்தை அவன் முகம் காட்டியது. “எங்கே போயிருந்தாய் பீற்றர்” என்றான்.

“நான் கால் போன பக்கம் ஓடினேன். களைத்து விழுந்து விட்டேன். அதன் பின் நடந்தது தெரியாது. கண் விழித்த போது பொழுது புலர்ந்து விட்டது. எழுந்து நடந்து வருகிறேன்.” என்றான். அவனது கால், கை உடலெங்கும் சிராய்ப்புக் காயங்கள். காயப்பட்டவர்களை மெதுவாகத் தூக்கினார்கள். பெட்டியில் இருந்த மருந்து வகைகளை சாக்கோ எடுத்தான். காயங்களைத் துப்பரவு செய்தான். ஒவ்வொருவராக மருந்து கட்டினான்.

பசி எல்லோரையும் வாட்டி எடுத்தது. பிஸ்கட் பெட்டிகள் சில தப்பிக்கிடந்தன. பிஸ்கட்டைத் தின்று தண்ணீர் குடித்தார்கள். மண்வெட்டியை எடுத்து குழி தோண்டினார்கள். இறந்த சகாக்களை குழியில் போட்டு அடக்கம் செய்தார்கள். கவலையோடு ஒருவரை யொருவர் பார்த்தார்கள். சாக்கோ எழுந்தான். சைகை காட்டினான். எடுக்கக் கூடியவற்றை வண்டியில் ஏற்றினார்கள். வண்டிகள் காட்டை விட்டு வெளியேறின. வண்டிகள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. சாக்கோவின் மனம் துக்கத்தாலும் கோபத்தாலும் பொங்கியது. இரவு நடந்தவற்றை எண்ணும்போது பயங்கரமாயிருந்தது.

மிருகங்கள் தங்களைத் தாக்கும் என்று அவன் நினைக்கவில்லை. தான் காட்டுக்கு வந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற அவன் மனம் உறுதி கொண்டது. பல லட்சம் ரூபாய் சம்பாதிக்கலாம் என்ற அவன் கனவு வீணாயிற்று.

“என்ன சேர் யோசனை” மெலிதான குரலில் பக்கத்தில் இருந்த பீற்றர் கேட்டான்.

“ஒன்றுமில்லை நமது திட்டம் தவிடு பொடியாயிற்று. பல லட்சம் ரூபாய் நட்டமேற்பட்டு விட்டது”

சாக்கோ கவலையோடு சொன்னான்.

“எனக்கு விளங்கவில்லை சேர்” “உனக்கு ஒன்றும் விளங்காது..... காட்டில் விலை உயர்ந்த மரங்களை அறுத்துக் கடத்தி சம்பாதிக்க எண்ணினேன். யானைத் தந்தங்களின் பெறுமதி தெரியுமா உனக்கு.....” “எனக்கென்ன தெரியும் சேர்”..... நீங்க சொல்வதைச் செய்வேன் அவ்வளவுதான்” பீற்றர் அலுத்துக் கொண்டான்.

சாக்கோவின் மனம் பெரிய திட்டத்தில் இறங்கி இருந்தது. சாக்கோவின் வீடு மட்டக்களப்பில் இருந்தது. வாவிக்கரை ஓரமாக அது அமைந்திருந்தது. வீட்டிலிருந்து வீதியைக் கடந்தால் வாவி. பல படகுகள் அங்கு தரித்து நிற்கும். பலரை சாக்கோ வேலைக்கு அமர்த்தி இருந்தான். மீன் பிடிப்பதாக நம்ப வைத்தான்.

வண்டிகள் சாக்கோவின் வீட்டில் வந்து நின்றன. வேலை யாட்கள் சூழ்ந்து கொண்டனர். என்ன நடந்தது என்று கேட்க முடியாது. சாக்கோ வேலையாட்களோடு கடுமையாகவே இருப்பான். காயப்பட்டவர்களும் நல்ல உறுதியாகவே இருந்தனர்.

07. சாக்கோவின் திட்டம்

சில நாட்கள் கழிந்தன. சாக்கோ தனது அலுவலக அறையில் இருந்தான். அந்த அறை விசாலமானது. முட்டை வடிவில் மேசை போடப்பட்டிருந்தது. அது கூட்டங்கள் நடைபெறு வதற்கான ஏற்பாடு. அங்கே ஏழுமூட்டுப் பெரிய மனிதர்கள் வந்தார்கள். மிகவும் வசதி படைத்தவர்கள் போல் தெரிந்தார்கள். சாக்கோ எழுந்து வரவேற்றான். வந்தவர்கள் நேராக கூட்டம் நடைபெறும் மேசையில் போய் இருந்தார்கள்.

மேசை மிக அலங்காரமாக இருந்தது. சாக்கோதான் தலைமை. அமைதியாக அடக்கமாக கூட்டத்தைத் தொடக்கினான். காட்டில் நடந்த விபரத்தைக் கூறினான். அங்குள்ள விலைமதிப் பற்றி பொருட்களைக் கூறினான். கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் மனதுக்குள் இலாப நட்டம் பார்த்துக் கொண்டனர்.

புள்ளிமான்களைப் பற்றி சாக்கோ சொன்னான். மான் தோலுக்கும் கொம்புக்கும் ஒருவர் கணக்குப் போட்டார். மயில்

களின் அழகுத்தோகைகளைக் கூறினான். யானைகளின் தந்தங் களை விபரித்தான். ஆளுக்காள் கண்ணைக் காட்டிக் கொண்டார் கள். முதிரை, கருங்காலி, மலைவேம்பு மரங்களைப் பற்றி கூறும் போது ஆளையாள் தட்டிக் கொண்டார்கள். சாக்கோ தான் தொலைநோக்கி மூலம் கண்டவற்றையும் கற்பனையில் தோன்றியவைகளையும் விளக்கினான்.

அவன் பேசிய விதம் அங்கிருந்தவர்களை ஆட்கொண்டு விட்டது. அவனது திட்டம் இப்போது விரிந்தது. டேவிட் நல்ல வாட்ட சாட்டமான பேர்வழி, “எங்களால் செய்யக் கூடியது என்ன.” கேட்டுவிட்டு விடையை எதிர்பார்த்தான். சாக்கோ பேசாதிருந்தான். இப்போது வில்சன் பேசினான்.

“சாக்கோ நாம் ஒற்றுமையாய் சேர்ந்து தொழிலில் இறங்குவோம். என்ன சொல்கிறாய்.”

பீற்றர் குடிவகையைக் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டு போனான். எல்லாம் வெளிநாட்டுக் குடிவகை. போத்தல்கள் வெறுமையாகிக் கொண்டிருந்தன. சாக்கோ அளவாகவே மதுவை எடுத்தான். வந்திருந்த கனவான்கள் இப்போது சுய உணர்வோடு இல்லை. போதையில் இருந்தனர். “காட்டில் உள்ள செல்வங் களை நாம் அனுபவிக்க வேண்டும். உங்கள் உதவி மட்டுமிருந் தால் வெற்றி கிடைத்துவிடும். நாம் கோடிஸ்வரராகலாம்.” சாக்கோ சொல்லிக் கொண்டே போனான்.

“வில்சன் உனது மரம் அரியும் தொழிற்சாலைக்கு மரங்களைத் தருவேன். அரிந்து பணமாக்குவது உன் பொறுப்பு சம்மதமா?” நேரடியாகச் சாக்கோ சொன்னான்.

வில்சன் அசட்டுச் சிரிப்பு சிரித்தான். “எவ்வளவு மரங்களெ ன்றாலும் தரலாம். அமைச்சர் என் கையில். பேமிற் இருக்குது. கவலை வேண்டாம் சரிதானே.” வில்சன் விளாசித் தள்ளினான்.

“வில்சன் பேச்சு மாறக் கூடாது. மரங்கள் வண்டியில் இருந்து இறங்கியதும் பணம் கட்ட வேண்டும், மரங்களுக்கு ஏற்றபடி விலை சரிதானே.” சாக்கோ சிகரட்டை இழுத்தபடி கூறினான்.

“ஓ...கே” சொன்னான் வில்சன்.

“ஏற்றி இறக்குவது என் வண்டிகள். அதற்கு நான் தயார்.” காதர் கூறினார். அவர் பெரிய ப்றான்ஸ்போட் கொம்பனியின் உரிமையாளர்.

“பண்டா.... உங்கள் கொம்பனிக்குத் தந்தங்கள் வரும் அதை விற்று பணமாக்குவது உங்கள் கடமை” விளக்கினான் சாக்கோ.

“சாக்கோ பயப்படாதே. வெளிநாடுகளுக்கு நான் ஏஜன்ட் கோடிகோடியாகச் சம்பாதிப்போம்.” அட்டகாசமாகச் சிரித்துக் கொண்டே பண்டா கூறினார்.

“டேவிட் மிருகங்களின் தோல், மான், மரைகளின் கொம்பு தரப்படும் அது உங்கள் பொறுப்பு.” இறுதியாக கிளாசைக் காலி பண்ணி விட்டுச் சாக்கோ சொன்னான்.

“அடுத்த வாரம் சனிக்கிழமை. நமது லியாபாரம் தொடங்குகிறது. எனக்குக் கொஞ்சம் பணம் வேண்டும். எனது பணியாட்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும்.”

“சாக்கோ உனக்கில்லாத பணமா? ஆனால் சொன்னபடி சரக்கு வரல்ல..... இது பேசும்” வில்சன் ரிவோல்வரைக் காட்டிச் சொன்னான். பணம் கைமாறப்பட்டது. இப்போது லட்சக் கணக்கில் சாக்கோவிடம் முற்பணம் புரண்டது. கூட்டம் கலைந்தது. வந்தவர்கள் போய்விட்டார்கள்.

பீற்றரும் ஏனையோரும் மெதுவாக சாக்கோவிடம் வந்தனர். கற்றைகளாகப் பணத்தை சாக்கோ வீசினான். வெற்றிச் சிரிப்போடு “அடுத்த திங்கள் மீண்டும் காடு போக ஆயத்தமாகுங்கள். புதுவித துப்பாக்கிகள் கொண்டு செல்வோம். ஒரு மாதம் அங்கேயே தங்குவோம். ஓ.கே..... நாளைக் காலை வாருங்கள். இது பற்றிப் பேசலாம்.”

08. காடு புறப்பாடு

பொழுது பனையளவு உயரத்திற்கு வந்திருந்தது. மட்டக்

களப்பு கடல் நீர் ஏரி அமைதியாகப் படுத்திருந்தது. மெல்லிய காற்று சீண்டிக் கொண்டிருந்தது. கரையோரமெல்லாம் தென்னை விரிசோலை. தேங்காய், இளநீர், பாளைகளைக் காப்பாற்ற தென்னைகள் ஓலைகளால் மறைத்திருந்தன. பனித்துளிகள் தென்னோலைகளின் நுனியில் முத்துக்களாய் மின்னின. சூரிய ஒளியில் அவை பட்டு பலவண்ண ஒளிகளை வீசின.

சாக்கோ மணிக்கூட்டைப் பார்த்தான். காலை ஒன்பதாகி இருந்தது. அவசரமாகப் புறப்பட்டான். வீட்டின் மாடிப்படிகளில் இருந்து கீழ் மண்டபத்துக்கு வந்தான். பீற்றருடன் இன்னும் பத்துப் பேர் நின்றிருந்தார்கள்.

“பீற்றர் வேண்டிய சாமான்களைத் தயார் செய்” கட்டளையிட்டான். சொல்லிய வண்ணம் பத்துப்பேர்களையும் நோட்டம் விட்டான். இரு புது முகங்கள் தெரிந்தன. அவன் கண்கள் சுருங்கி விரிந்தன. பீற்றர் உசாரானான்.

“சேர் நமக்கு ஆட்கள் போதாதென்று இவர்கள் இருவரையும் வரச் சொன்னேன்.” தயங்கித் தயங்கிச் சொன்னான். “இவர்களுக்கு என்ன தெரியும்” சாக்கோ வினவினான்.

“சேர் இவன் ஒப்பிலான் குறி தவறாது சுடுவான். புதுவகைத் துப்பாக்கிகளையெல்லாம் கையாளுவான்.”

“ஓ.....ஒப்பிலான். எங்கேயோ கேள்விப்பட்டனான். குட்.... மற்றவன்.....” கண்களால் கேள்வி கேட்டான்.

“இவன் குணத்தான் காடு இவனுக்கு வீடு. எந்தப் பகுதிகளில் என்னென்ன மரங்கள் இருக்கு என்று தெரிந்து வைத்திருக்கிறான். இவர்கள் நமக்கு உதவியாக இருப்பார்கள்...” பீற்றர் விளக்கம் கொடுத்தான். சாக்கோவின் திட்டத்திற்கு ஆட்கள் கிடைத்து விட்டார்கள். அவனது முகத்தில் சந்தோஷம். ஒப்பிலானையும், குணத்தானையும் தட்டிக் கொடுத்தான். பீற்றர் சாக்கோ விடம் ஏதோ சொன்னான்.

“பீற்றர் மீனாவைக் கூப்பிடு” என்றான். மாடிப்படிகளால் மீனா வந்தாள்.

“சேர் கூப்பிட்டீர்களா?

“ஆமாம்..... இவர்கள் இருவருக்கும் முற்பணம் கொடுக்க வேணும். கொண்டு வா” சாக்கோ கூறியதும் மீனா துள்ளி ஓடினாள். “இப்ப கொஞ்சம் பணம் தாறன். வீட்டுக்குத் தேவையான வற்றை வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டு சரியாக இரண்டு மணிக்கு வந்திட வேணும். சரியா.....?”

“ஓம் சேர்” இருவரும் ஒருமித்துச் சொன்னார்கள். மீனா வந்து கொண்டிருந்தாள். அங்கு நடப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆளுக்கு ஏழாயிரம் வழங்கப்பட்டது. இதுவரை வாழ்க்கையில் கண்டிராத தொகை அது. சாக்கோவை விழுந்து கும்பிட வேண்டும் போல் தோன்றியது. நன்றியோடு அவனைப் பார்த்தார்கள். விடை பெற்றார்கள். மெதுவாக பீற்றர் பக்கம் போனார்கள்.

“கெதியாய் போய் இரண்டு மணிக்கு முதல் வந்திட வேணும்” பீற்றர் கட்டளையிட்டான். அவர்கள் போய் விட்டார்கள்.

“பீற்றர் காதர் கம்பனிக்குப் போய் இரண்டு லொறிகளை எடுத்திட்டுவா. நமது ரைவர்களைக் கூட்டிப்போ. நான் காதருக்குச் சொல்லுறன்.” “சரி சேர்” பீற்றர் போய்விட்டான். போகும் போது மற்றவர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைச் சொல்லி விட்டுப் போனான்.

உழவு இயந்திரத்தில் பெட்டிகள் கொழுவப்பட்டன. கூடாரத் திற்கு வேண்டிய பொருட்களுடன் தேவையானவற்றையும் ஏற்றிக் கொண்டிருந்தனர்.

“சேர்.....போன்... கோல்.” மீனா தொலைபேசியைக் கொடுத்தாள். “நான் சாக்கோ..... காதர் முதலாளியா. சரி லொறி இரண்டு வேணும். பீற்றர் ரைவரோடு வருகிறான். சரியா?” கூறி முடித்ததும் தொலைபேசி வைக்கப்பட்டது.

“மீனா சரியாக வரவு செலவு பதியப்பட வேண்டும். நீலா தரும் படிவங்களைப் பதிந்து வைக்க வேண்டும். நான் திரும்பும் வரை நீதான் முழுப் பொறுப்பும்.....” மீண்டும் மீனாவைப் பார்த்து

“வந்து.... நீலா அடிக்கடி வந்து செக் பண்ணுவா.....

ஓ.கே. வேறென்ன தெரிய வேணும்?" சாக்கோ மீனாவுக்குக் கூறிக் கொண்டிருந்தான்.

“சேர்..... வேலையாட்களின் சம்பளம்.”

“சம்பளப் பட்டியலைத் தயார் செய், நீலா மற்றவற்றை கவனிப்பாள்.” சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது சாக்கோவின் மனைவி நீலா வந்து கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கு எல்லாம் தெரியும்.

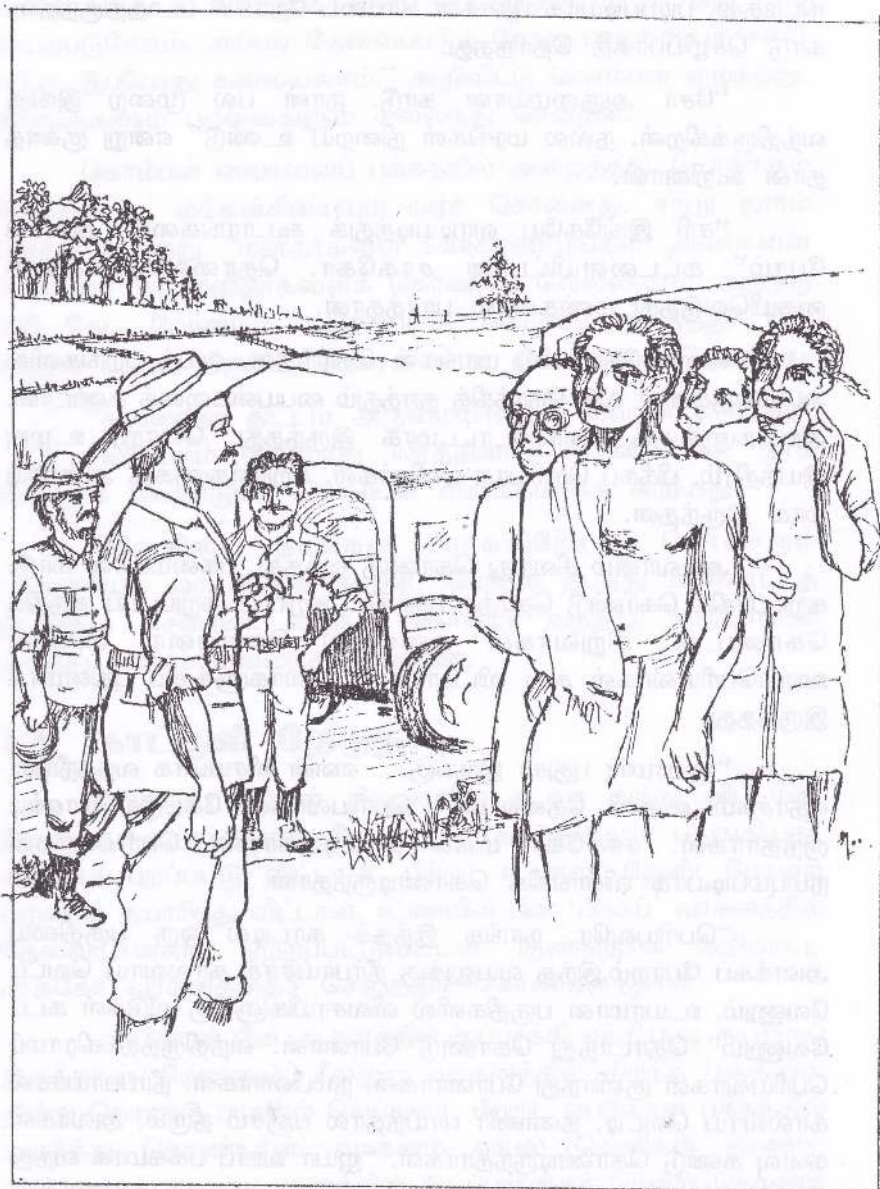
09. படுவான் கரையில் கூடாரம்.

சரியாக மூன்று மணி. லொறிகளும், உழவு இயந்திரங்களும் புறப்படத் தயாராகின. பிக்கப் வாகனத்தில் சாக்கோ ஏறிக் கொண்டான். எங்கு போகிறோம் என்று சாக்கோவைத் தவிர வேறு யாருக்கும் தெரியாது. நீலாவும் மீனாவும் கூடவே வந்தார்கள். “நீலா அடிக்கடி செலுலரில் கதைக்க வேண்டாம். மீனாவை எல்லா வேலைகளையும் செய்யச் சொல். நான் வாறன்.” கூறினான். நீலாவின் கைகள் அசைந்தன.

வாகனங்கள் தொடராகப் புறப்பட்டன. சாக்கோவின் பிக்கப் முன்னே சென்றது. கல்லடிப் பாலத்தைத் தாண்டி கல்முனை வீதியால் சுவாமி விபுலானந்தரின் சமாதியைத் தாண்டிச் சென்று காத்தான்குடி, ஆரையம்பதி தாண்டி மண்முனைத் துறையில் பெரிய படகான “பாதை” யின் உதவியோடு வாவினையக் கடந்து கொக்கட்டிச்சோலையூடாக சென்று கொண்டிருந்தன. கல்லோயாக் குன்றுகள் நிமிர்ந்து நின்றன.

சலசலத்து ஓடும் சிற்றாறுகள். செந்நெல் விளையும் சிறுசிறு கிராமங்கள். ஓடியாடித் திரியும் பசு, எருமை மாடுகள், ஆடுகள், படுசந்தோஷமாக வாழும் கிராமிய மக்கள், பார்ப்பதற்கு மிக அழகாகத் தெரிந்தன.

பூங்காடு எல்லைக் கிராமமாக இருந்தது. கிராமத்தில் வயற்பரப்பிலிருந்து பார்த்தால் பெரிய காடு தெரியும். சென்ற முறை போயிருந்த பக்கமில்லாத வேறுபக்கத்தை சாக்கோ தேர்ந்தெடுத்திருந்தான். வயற்புறத்து எல்லையில் புதர்கள் மண்டிக்

கிடந்தன. படிப்படியாக புதர்கள் காட்டை நோக்கி படர்ந்திருந்தன. காடு செழிப்பாகத் தெரிந்தது.

“சேர் அருமையான காடு. நான் பல முறை இங்கு வந்திருக்கிறேன். நல்ல மரங்கள் நிறைய உண்டு” என்று குணத்தான் கூறினான்.

“சரி இங்கேயே வாடியடித்துக் கூடாரங்களை அமைப்போம்” கட்டளையிட்டான் சாக்கோ. தொலைநோக்கியை கையிலெடுத்து கண்களால் பார்த்தான்.

வளர்ந்தோங்கிய மரங்கள் தெரிந்தன. வயற் புறங்களில் ஆடுமாடுகளை வீடு நோக்கித் துரத்தும் பையன்களைக் கண்டான். அவர்களுக்குக் கொண்டாட்டமாக இருந்தது. லொறி, உழவு இயந்திரம், பிக்கப் தெரியாத மனிதர்கள். சிறுவர்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தன.

அடிவானம் சிவந்து கொண்டு வந்தது. பசுமையான காடு. கறுப்பாகிக் கொண்டு தெரிந்த புதர்கள். கறுப்புக் கறுப்பாய் குந்திக் கொண்டன. சிறுவர்கள் கலைந்து சென்றனர். அங்கே ஊர்ப்பெரியவர்கள் கூடி விட்டார்கள். அவர்களுக்குப் புதினமாக இருந்தது.

“ஐயாமார் புதுசா இருக்கு..... என்ன விசயமாக வந்தநீங்க. ஏதாச்சும் உதவி தேவையா.” பெரியவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். சாக்கோ மிகக் கெட்டிக்காரன். பெரியவர்கள் நம்பும்படியாக விளங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

“பெரியவரே. நாங்க இந்தக் காட்டில் ஒரு பகுதியை அளக்கப் போறம். இந்த வயலுக்கு நீர்பாய்ச்சக் கால்வாய் வெட்ட வேணும். உயரமான பகுதிகளில் விவசாயிகளுக்கு வீடுகள் கட்ட வேணும்” தொடர்ந்து கொண்டு போனான். வந்திருந்த கிராமப் பெரியவர்கள் குளிர்ந்து போனார்கள். நம்பினார்கள். நீர்ப்பாய்ச்சல் கால்வாய் வெட்டி, தண்ணீர் பாய்ந்தால் பஞ்சம் தீரும். அவர்கள் கனவு கண்டு கொண்டிருந்தார்கள். “ஐயா ஊர்ப் பக்கமாக வந்து இருந்தால் நல்லது. இது காட்டின் எல்லை. யானை, புலி இரவில் வந்து தொல்லை தரும்” ஊர்ப் பெரியவர் பரிந்து பேசினார்.

“பெரியவரே இந்த இடம்தான் எங்களுக்கு நல்லது. பய மில்லை. நீங்க போய் வாங்க.” விடை கொடுத்து அனுப்பினான். ஊர்ப் பெரியவர்கள் கையெடுத்துக் கும்பிட்டுவிட்டுப் போனார்கள். வாடியில் கூடாரம் அடித்தாகிவிட்டது. இம்முறை வந்தவர்கள் பத்துப் பேரும் கெட்டிக்காரர்கள். சுறுசுறுப்பானவர்களையே சாக் கோ தெரிந்து எடுத்திருந்தான். பீற்றர் மட்டுமே பழையவன்.

கூடாரங்களிடையே பத்து மீற்றர் இடைவெளியிருந்தது. இம்முறை ஆறு கூடாரங்கள் இருந்தன. உயரமான மரங்களில் இரவு வேளைகளை கழிப்பதற்கு பரண் அமைத்திருந்தனர். பரணில் இருந்து பார்த்தால் ஒரு புறம் வயலும், கிராமமும், மறுபுறம் புதர்கள் மண்டிய காடும் அழகாகத் தெரிந்தது. “மிக எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.” என்று தனது ஆட்களுக்கு பணித்திருந்தான் சாக்கோ. இருள் சூழ்ந்து கொண்டது. உணவின் பின் மரத்திலுள்ள பரண்களில் ஏறிக் கொண்டார்கள். பிரயாணக் களைப்பு சூழ்ந்து உறக்கத்தில் இருந்தனர்.

10. மீண்டும் கலக்கம்

புதர்களில் பதுங்கிக் கிடந்த நரிகள் தங்கள் தலைவன் டொக்சருக்குச் செய்தியை அனுப்பிக் கொண்டிருந்தன. ஆக்காண்டிகள் கூடிச் செய்தியை பாதுகாப்புச் சபைக்கு அனுப்பி வைத்தன. டொக்சரின் காதுகளில் செய்தி கிடைக்கும் போது நடுச்சாமம் ஆகியிருந்தது. டொக்சர் தன் சகாக்களுக்கு எச்சரிக்கையை விடுத்து விட்டு வைரனை நாடிச் சென்றது.

வைரன் ஓய்வெடுக்க வேண்டும் என்று ஒதுக்குப் புறத்தைத் தேடிக்கொண்டிருந்தது. அதற்குமுன் காவற்படைக்கு வேண்டிய கட்டளைகளை விளக்கி இருந்தது. காட்டின் நடுவில் அமைந்த அந்தப் புல் வெளியில் விலங்குகளின் கொண்டாட்டம் வழமைபோல் நடந்து கொண்டிருந்தது. கொம்பனும் சீட்டோவும் மகிழ்ந்து போய் இருந்தன. வைரன் சிறிது நேரம் இருந்து விட்டு கொம்பனிடம் ஏதோ கூறியது. கொம்பன் செவிகளை ஆட்டி துதிக்கையை உயர்த்தியது. அது போய் வா என்பது போல் இருந்தது. வைரன் மெதுவாக அங்கிருந்து நழுவி வந்தது.

பெரிய பாதைகள் இரண்டின் நடுவில் குகைபோல் அமைந்திருந்தது. அது வைரனின் ஓய்வு அறையாகும். டொக்சருக்கு மட்டுமே அந்த இடம் தெரியும். டொக்சர் விரைந்து காட்டின் நடுவில் விலங்குகளின் களியாட்டத்திலுக்கு சென்றது. கூட்டத்துள் நுழைந்து வைரனைத் தேடியது. வைரன் டொக்சரின் கண்களுக்குத் தென்படவில்லை. சில விலங்குகளிடம் கேட்டது. பதில் இல்லை.

விடிவெள்ளி கிழக்கு வானில் தெரிந்தது. மயில்களும், விடி ஆலாவும், சத்தமிட்டன. அங்கிருந்து வேகமாக டொக்சர் விரைந்தது. வைரனின் குகைக்குப் பாய்ந்து சென்றது. வைரன் நல்ல உறக்கத்தில் இருந்தது. குகை வாசலில் நின்று எட்டிப் பார்த்தது. உரத்து ஊளையிட்டது. திடீரென வைரன் விழித்துக் கொண்டது.

“டொக்சர். என்ன இது நேரம் காலம் தெரியாமல்....” உறுமலுடன் சத்தமிட்டது.

“நேரம் காலம் தெரிந்துதான் வந்துள்ளேன்” டொக்சர் மெதுவாகச் சொன்னது.

“என்ன உளறுகிறாய். விசயத்திற்கு வா” வைரன் படுத்துக் கொண்டே சொன்னது.

“வைரன் மனிதர்கள் மீண்டும் வந்துவிட்டார்கள்” டொக்சர் கூறிக்கொண்டே பின்னங்காலால் தலையைச் சொறிந்தது. வைரனின் கண்கள் மேலும் சிவந்தன. “சரியான பாடம் புகட்ட வேண்டும். தலைவருக்குத் தெரியுமா?” துள்ளிக் குதித்து வைரன் நிமிர்ந்து கேட்டது.

“இன்னும் இல்லை செய்தி கேட்டதும் தேடிக்கொண்டு நேராக வருகிறேன். அடுத்த திட்டம் என்ன?” சொல்லிக் கொண்டு குந்தியது. வைரன் ஆழ்ந்து யோசித்தது. அங்கும் இங்கும் நடந்தது. “டொக்சர் எந்தப் பக்கம்” என்றது.

“பூங்காடு கிராமப் பக்கம்” டொக்சர் கூறியது. அப்படியே வைரன் பின்னங்கால்களை மடித்துக் குந்திக் கொண்டது. கடும் யோசனையில் ஈடுபட்டது. “சரி வா போகலாம்....” சொல்லிக்

கொண்டு புறப்பட்டது. டொக்சர் பின் தொடர்ந்து ஓடியது.

போகும் வழியில் காவற்படைகளை உசார்ப்படுத்திக் கொண்டும் எச்சரித்துக் கொண்டும் சென்றது. விடிந்து விட்டது. காட்டில் அமைதி நிலவியது. குரங்குகள் மரந்தாவித் திரிந்தன. பறவைகள் இரைதேடித் திரிந்தன. புதர்களில் டொக்சரின் உளவுப்படை நோட்டம் விட்டன. டொக்சரோடு வைரனும் வந்து சேர்ந்து புதர்களிடையே மறைந்து கொண்டது. மிக உன்னிப்பாக மனிதரின் நடமாட்டத்தைக் கவனித்தன.

மரங்களில் பரண்கள் இருப்பதையும் கண்டு கொண்டன. “இவர்கள் ஏன் காடுகளை நாடி வருகிறார்கள்? விலங்குகளாகிய நாங்கள் நாட்டிற்குள் போகிறோமா?” தனக்குத்தானே கேட்டுக் கொண்டது. டொக்சரும் மெதுவாக எதையோ கூறியது. டொக்சர் எழுந்து எல்லைப் படைக்கு அழைப்பு விடுத்து விட்டு மீண்டும் வந்தது. கவனிப்பில் ஈடுபட்டது.

11. கூடார - வாடியில்

வெயில் கொழுத்திக் கொண்டிருந்தது. பெரிய மரங்களின் கீழுள்ள செடிகளை வெட்டித் துப்பரவு செய்திருந்தார்கள். அவ் விடத்தில் காட்டில் வெட்டும் மரங்களைக் குவிப்பதற்குத் திட்டம். வேட்டையாடிய விலங்குகளின் தோல்களைக் காயவைத்துப் பதப் படுத்தவும் இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. பீற்றர் சமையலில் ஈடுபட்டிருந்தான். குணத்தான் மரங்கள் பற்றிய விளக்கத்தை சாக்கோவுக்கு கூறிக்கொண்டிருந்தான். ஒப்பிலான் துப்பாக்கிகளைச் சுத்தம் செய்து எண்ணெய் போட்டுத் துடைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

“சேர் நமது காம்பில் இருந்து இடப்பக்கமாகஇரண்டு கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் முதிரை மரச் சோலை இருக்கு. நல்ல முற்றிய மரங்கள் இருக்கு. இன்னும் தூரம் போனால் மலைவேம்பு, கருங்காலி வேண்டியளவு இருக்கு” கூறிக் கொண்டே போனான். சாக்கோவுக்கு சந்தோஷம். இம்முறை வெற்றிதான் என நினைத்தான்.

“சேர்..... அந்தப் பக்கம்தான் புலிகளும் கரடிகளும் நிறைய

இருக்கு” பயம் காட்டினான் ஒப்பிலான்.

“சேர் ஒப்பிலானிடம் துப்பாக்கி இருக்கும் வரை நமக்குப் பயம் இல்லை” குணத்தானின் பதில் சாக்கோவுக்குத் தைரியத் தைக் கொடுத்தது. பீற்றர் உணவு பரிமாறினான்.

உணவுக்குப் பின் கூடாரத்தில் சிலர் இருக்க சாக்கோவுடன் ஒப்பிலான், குணத்தான் இன்னும் இருவர் காடு பார்க்கப் போவதாக திட்டமிட்டனர். சாக்கோ உணவுக்குப் பின் சற்று ஓய்வெடுக்கப் போனான். மரத்தின் மேல் உள்ள பரணில் ஏறினான். ஜில்லென்று காற்று வீசித் தாலாட்டியது. கண்ணயர்ந்து விட்டான்.

பீற்றரும் தன் கடமைகளில் ஈடுபட்டான். குணத்தான் ஒப்பிலானோடு மரத்தடியில் சாய்ந்து கண்ணயர்ந்தனர். மற்றவர்கள் கூடாரத்தைச் சுற்றி வேலி கட்டுவதில் ஈடுபட்டனர். காலையிலிருந்து வேலிகட்டும் வேலை தொடங்கப்பட்டு விட்டது. ஒருவன் பெரிய பீப்பாக்களை உழவு இயந்திரப் பெட்டியில் ஏற்றினான். தூரத்தே தெரிந்த குளத்தில் நீர் நிரம்பியிருந்தது. அந்தக் குளத்திற்கு சிறிய ஆறு வேண்டிய நீரைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

ஊர்ப்பெரியவர்கள் அந்தக் குளத்திலிருந்து கால்வாய் வெட்டி தங்கள் ஊருக்கு தண்ணீர் தரவே இவர்கள் வந்துள்ளார்கள் என்று நம்பியிருந்தனர். இப்போது உழவு இயந்திரம் குளத்தை நாடிச் சென்றது. பீப்பாக்களில் நீர் நிரப்பிக் கொண்டு வாடிக்கு வந்து விட்டது.

மற்றுமொரு உழவு இயந்திரப் பெட்டியில் மூன்று பேர் சென்றார்கள். எங்கு போகும் போதும் துப்பாக்கி எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பது சாக்கோவின் கட்டளை. உழவு இயந்திரப் பெட்டியில் விறகு ஏற்றிக் கொண்டு நின்றனர். பட்டமரத்தை ஒருவன் வெட்டிக் கொண்டிருந்தான். அந்தப் புதருக்குள் இருந்து நரியொன்று விரைந்து ஓடியது. பயத்தினால் துப்பாக்கியில் இருந்து டூமில் என்று வெடி கிளம்பியது. காடு அதிர்ந்தது. பறவைகள் கலைந்து பறந்தன. புதர்களில் மறைந்திருந்த விலங்குகள் உசாரடைந்தன. சாக்கோ திடுக்கிட்டு எழுந்து இறங்கி ஓடி வந்தான். விறகை ஏற்றிக் கொண்டு வந்தவர்களை எச்சரித்தான்.

“கண்டபடி சுடக் கூடாது.” என்று கட்டளையிட்டு வாடிக்குத் திரும்பினான். விறகு தண்ணீர் ஆகியன வந்து சேர்ந்து விட்டன.

சாக்கோ, ஒப்பிலான், குணத்தானோடு ராமு, சீலன் ஆகியோரும் சென்றனர். குளக்கரை வரை பிக்கப் சென்று கொண்டிருந்தது. குளக்கட்டு பழமை வாய்ந்தது. மன்னர் காலத்தில் கட்டப்பட்ட குளம். கட்டுக்கள் சிதைவடைந்து கிடந்தன. குளக் கட்டில் நின்று தொலைநோக்கியூடாகப் பார்த்தான். குளத்தின் மறுகரையில் விலங்குகள் தெரிந்தன. யானைகள் உலா வந்ததைக் கண்டு கொண்டான்.

கண்கள் தொலைநோக்கி ஊடாகப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தன. குணத்தான் கூறியது பேர்லவே அப்பகுதியில் உயர்ந்த மரங்கள் நெருங்கிக் காணப்பட்டன.

“சேர் யானைகளும் குளத்தின் அக்கரைக்கு வரும். மான், மரை நிறைய வரும்.” குணத்தான் சொல்லிக் கொண்டு வந்தான். சற்று நேரத்தில் பிக்கப் வாடிக்குத் திரும்பியது.

“சேர் பின்னேரங்களில் அந்தப் பகுதிக்குப் போவது நல்ல தல்ல. பகலில்தான் போக வேண்டும்.” ஒப்பிலான் கூறினான்.

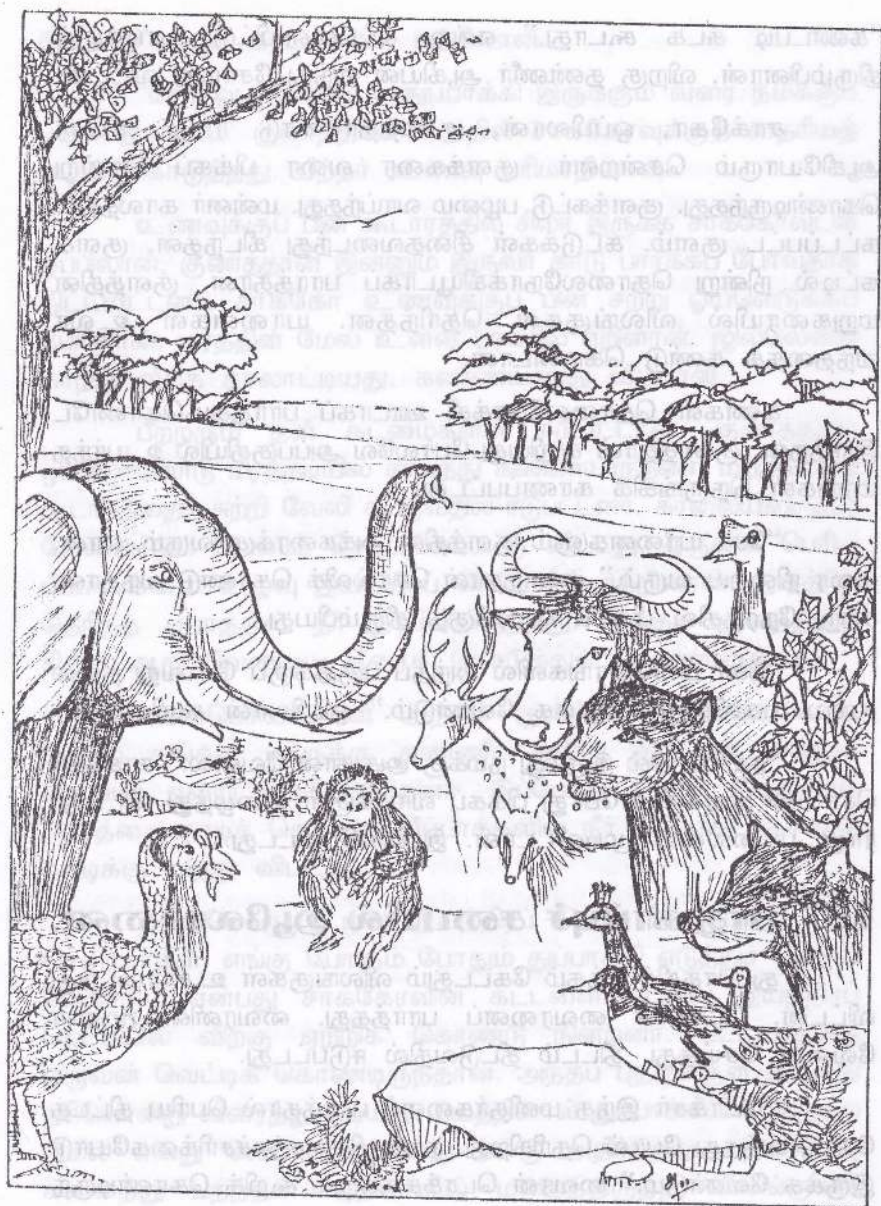
“நாளையில் இருந்து நமக்கு அதுதான் வேலை.” சாக்கோ சொல்லி முடிக்கும் போது பிக்கப் வாடிக்குள் நுழைந்து விட்டது. ராமு படலையை மூடிவிட்டான். இரவாகி விட்டது.

12. பாதுகாப்புச் சபையில் ஆலோசனை.

துப்பாக்கிச் சத்தம் கேட்டதும் விலங்குகள் உசாரடைந்து விட்டன. டொக்சர் வைரனைப் பார்த்தது. வைரனின் மூளை வேலை செய்தது. திட்டம் தீட்டுவதில் ஈடுபட்டது.

“டொக்சர் இந்த மனிதர்களைப் பார்த்தால் பெரிய திட்டத் தோடு வந்தது போல் தெரிகிறது. நாம் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு இருக்க வேண்டும்.” வைரன் டொக்சருக்குக் கூறிக் கொண்டிருந்தது.

“நான் நமது எல்லையில் காவல் படைகளை நிறுத்தச்

சொல்லி விட்டேன். செய்திகளைச் சேகரிக்கவும் ஏற்பாடு செய்து விட்டேன்.” டொக்சர் விளக்கியது.

“சரி இனி கிளம்புவோம். டொக்சர் நேரே களியாட்டத் திடலுக்குச் செல்வோம். பின் பாதுகாப்புச் சபையைக் கூட்டுவோம். புறப்படு” கூறிவிட்டு வைரன் காற்றாய் விரைந்தது. டொக்சர் பின்னால் தொடர்ந்தது.

பழக்கப்பட்ட கால்கள் விரைந்து கொண்டிருந்தன. வழியில் காவற்படைகளுக்கு உசாராயிருக்கும்படி கட்டளைகள் இட்டுக் கொண்டு சென்றன. நல்ல இருள் சூழ்ந்து விட்டிருந்தது. வானத்தில் வெள்ளி பூத்துக் கண் சிமிட்டிக் கொண்டிருந்தன.

வழமைபோல் விலங்குகள் குழுவியிருந்தன. கொம்பன் இதுவரை வந்து சேரவில்லை. சீட்டோ வந்து ஒரு சுற்றுச் சுற்றி விட்டுப் பார்த்தது. கொம்பன் விலங்குகள் புடைசூழ வந்து கொண்டிருந்தது. அதன் நடையில் ஒரு தளர்வு. சீட்டோவுக்கு ஒரே வியப்பு. சொல்லி வைத்தது போல் டொக்சரும் வைரனும் வந்து சேர்ந்தன.

“வணக்கம் தலைவா” வைரனும் டொக்சரும் ஒரே நேரத்தில் கூறின. “ம்.....ம்.... வைரன் எனக்கு செய்தி கிடைத்து விட்டது. அதுதான் கவலையாயிருக்கு....” சொல்லிவிட்டு இருந்தது. சீட்டோவுக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை.

“தலைவா பாதுகாப்புச் சபையைக் கூட்ட வேண்டும்.” வைரன் கூறியது. “ஏற்பாடு செய்து விட்டேன். நாம் சிறிது நேரம் இங்கு இருந்து விட்டுப் போவோம்” கொம்பன் சொல்லிக்கொண்டு சீட்டோவுக்கு செய்தியைக் கூறியது. சீட்டோவின் முகத்தில் இப்போது மகிழ்ச்சி இல்லை.

கொம்பன் சம்பிரதாயப்படி துதிக்கையை உயர்த்தி பிளிறியது. நிகழ்ச்சிகள் கோலாகலமாக நடந்து கொண்டிருந்தன. விலங்குகளும் பறவைகளும் மகிழ்ச்சியில் திளைத்தன. மெதுவாக கொம்பன் எழுந்தது தொடர்ந்து சீட்டோ, டொக்சர், வைரன் எழுந்து நடந்தன. பாதுகாப்புச் சபை கூடும் காட்டின் நடுப்பகுதிக்குச் சென்றன.

அவசரபீடத்தில் கொம்பன் அமர்ந்தது. விலங்கு பறவைகளின் தலைவர்கள் மட்டும் அங்கிருந்தன. விசேட காவற்படை அணிவகுத்துச் சூழ நின்றது. சீட்டோ கொம்பன் பக்கத்தில் நடப்பதை அறிய ஆவலாக இருந்தது. “எல்லாரும் கவனமாகக் கேளுங்கள்.” கொம்பன் பீடிகை போட்டுத் தொடங்கியது. விலங்குகளும் பறவைகளும் ஒன்றை ஒன்று பார்த்துக் கொண்டன. கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டன.

“மீண்டும் மனிதர்கள் நமது காட்டுக்குள் வந்துள்ளார்கள். மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும். மனிதர்களை நம்ப முடியாது. அவர்கள் செல்வந்தேடி அலைபவர்கள். தமக்குள் னேயே சண்டையிட்டு அழிபவர்கள்” கொம்பன் கூறிக் கொண்டு சென்றது.

“மன்னிக்க வேண்டும் தலைவா. வந்தவர்கள் உயரமான மரங்களின் மேல் இரவு வேளையில் நித்திரை செய்கிறார்கள். பாதுகாப்புடன் இருக்கிறார்கள்.” வைரன் இடைமறித்து விளக்கியது. “அவர்கள் நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால் நீண்ட நாளைக்குத் தங்குவார்கள் போல் தெரிகின்றது.” டொக்சர் கூறியது.

“அது பற்றித்தான் கூற வந்தேன். நாம் அவசரப்படக் கூடாது. அவர்களது நோக்கத்தை அறிய வேண்டும். அதற்கேற்றவாறு நாம் செயற்பட வேண்டும். உங்களது கருத்துக்களை அறிய ஆசைப்படுகிறேன்.” கூறி முடித்தது.

பெரிய அமைதி நிலவியது டொக்சர் எழுந்து நின்றது. “மனிதர்கள் புத்திசாலிகள். அவர்களது செயல்களை அவதானித்து வருவோம். அதற்கேற்ப நமது திட்டத்தை வகுப்போம்.” சொல்லும் போது அவசரப்பட்டு சீட்டோ “அது என்ன திட்டம்” என்றது.

“அது பாதுகாப்புக் கருதி இங்கு வெளியிட விரும்பவில்லை. பாதுகாப்புச் சபை அடுத்த முறை கூடும் போது சொல்கிறேன்.” டொக்சர் இருந்து கொண்டது. மக்கன்சி டொக்சர் பக்கம் வந்து அதன் வாலைப் பிடித்துக் குலுக்கியது. அது பாராட்டாகும்.

“மனிதர்களது நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்திருந்து பார்த்து நாம் செயற்படுவோம். அப்படி தேவைப்படும் போது பாதுகாப்புச் சபை கூடும். இப்போது கலையலாம்.” கூறிவிட்டு கொம்பன் எழுந்தது. விலங்குகளும் பறவைகளும் கலைந்து சென்றன.

கொம்பன் வைரனைப் பக்கத்தில் அழைத்தது. டொக்சரும் பின்சென்றது. மக்கன்சியையும் வரச் சொன்னது. சற்று தூரம் பேசாது நடந்தது. “மனிதர்களை கண்காணியுங்கள். அவர்களை வெல்வதாயின் மனிதர்களைக் கொண்டே வெல்லலாம். அதற்கு வழி தேட வேண்டும்.” சொல்லிக் கொண்டு நடந்தது. பின் வைரன் பக்கம் திரும்பி “வைரன் உன் திட்டம் என்ன” என்றது.

“தலைவன் திட்டம் அருமையானது” வைரன் கூறியது.

“விவேகம் இல்லாது வீரத்தினால் பயனில்லை. நாம் யோசிக்க வேண்டும்.” கொம்பன் விளக்கமாகக் கூறியது.

“மிகுதியை நாங்கள் பார்க்கிறோம்” டொக்சரும் மக்கன்சியும் ஒருமித்துக் கூறின. மெல்ல நடந்து களியாட்டத் திடலுக்கு சென்றன. விடிந்து கொண்டு வந்தது. களியாட்டம் முடிந்து யாவும் கலைந்து சென்றன.

13. காட்டுள் தேடுதல்

காலைச் சூரியன் நீலவானில் உலா வந்து விட்டான். இருள் கலைந்து மரங்களின் கீழும், காடுகளிலும் பதுங்கியது. சாக்கோ புறப்பட்டு விட்டான். பீற்றர் உணவு, தேனீர் போன்ற வற்றைத் தயாரித்து விட்டான். உணவின் பின் ‘பிக்கப்’ வாகனத்தில் தேவையானவை ஏற்றப்பட்டுவிட்டன. குணத்தான் வழிகாட்ட சாக்கோ வாகனத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தான்.

ஒப்பிலான் பின் ஆசனத்தில் துப்பாக்கி ஏந்தியபடி தயாராய் இருந்தான். வேலனும், சீலனும் வாகனத்தில் திறந்த பகுதியில் நின்று கொண்டு பயணம் செய்தனர். பீற்றர், ஒப்பிலான் பக்கத்தில் அமர்ந்து கொண்டான். வாகனம் வயல் வெளிகள் தாண்டி, புதர்களைத் தாண்டி, குளத்தின் இடப்புறமாகச் சென்று கொண்டிருந்தது. ஒரு பெரிய மரத்தின் கீழ் வாகனம் நின்றது.

குணத்தான் இறங்கியதும் காட்டுக்குள் நுழைந்தான். சாக்கோவின் கைகளிலும் துப்பாக்கி இருந்தது. ஒப்பிலான் பின் தொடர்ந்தான். உயர்ந்து வளர்ந்த மரங்களில் குரங்குகள் பாய்ந்து திரிந்தன. ஏறுகொடிகள் பின்னிப் படர்ந்திருந்தன. பெரிய முதிரை மரங்கள் நீண்டு வளர்ந்திருந்தன. பல ஆயிரம் ரூபாய் கைக்கு வந்தது போல் சாக்கோ எண்ணினான். மரத்தின் உயரத்தை அண்ணாந்து பார்த்தான். அவன் கண்கள் கீழே நோக்கின. பத்தடி தூரத்தில் படமெடுத்தபடி பெரிய நாகம் சீறிக் கொண்டிருந்தது.

“சேர் கிட்டப்போக வேண்டாம். பின்பக்கமாக வாங்க” என்று குணத்தான் சாக்கோவின் கையைப் பிடித்து இழுத்தான். பாம்பு மறைந்து விட்டது. பல நல்ல இன மரங்களைக் கண்டு கொண்டான். முதலில் மரங்களை வெட்டி வீழ்த்தி அனுப்பத் திட்டமிட்டான். ஒப்பிலான் இரண்டு பெரிய உடும்புகளை மடக்கிப் பிடித்து, தவணையாடி வாகனத்தில் ஏற்றிக் கொண்டான். என்ன அதிசயம், ஒரு மான் மரை தென்படவில்லை காட்டுக் கோழிகளும் காணப்படவில்லை.

“சேர் ஒரு மிருகங்களையும் சந்திக்கவில்லையே” ஒப்பிலான் கூறிக்கொண்டு வாகனத்தில் ஏறினான். “வாகனத்தின் சத்தத்தில் எல்லாம் விரண்டு ஓடியிருக்கும்” குணத்தான் விளக்கினான். “சரி நாளையில் இருந்து வேலையைத் தொடங்குவோம். நல்ல மரங்களை வெட்டி வாடியில் சேர்க்க வேணும்” இப்போது திட்டத்தின் ஒரு பகுதி சாக்கோவின் வாயிலிருந்து வந்தது. வாகனம் மீண்டும் வாடிக்குத் திரும்பிக்கொண்டிருந்தது. காட்டைத் தாண்டி, புதர்களையும் தாண்டி வயற்பரப்புக்களைக் கடக்கும் போது ஊர்ப் பெரியவர்கள் கண்டு விட்டனர்.

“வேலை தொடங்கியாச்சா ஐயா கெதியா அளந்து வாய்க்காலை வெட்டுங்க.....” ஓரமாக நின்று கூறிக் கொண்டனர். ஆடுகள் வெருண்டு சிதறி ஓடின. வாகனத்தின் ‘கோர்ன்’ சத்தத்தினால் ஓடிய ஆடொன்று வாகனத்தில் அடிபட்டுத் துடித்தது. ஒப்பிலானுக்கும், மற்றவர்களுக்கும், சந்தோசம்.

“சேர் இந்த ஆடு இனிப் பிழைக்காது..... ஏதாவது கொடுத்து ஆட்டைக் கொண்டு போவம் வாடிக்கு” பீற்றர் சொன்னான். சாக்கோ இறங்கி வந்து ஆட்டின் சொந்தக்காரனைக் கூப்பிட்டான். அந்தக் கிழவன் கூனிக் குறுகி முன்னால் வந்தான். அவன் கைகளில் பணத்தினைத் திணித்துவிட்டு வாகனத்தில் ஏறினான். வேலனும், சீலனும் ஆட்டைத் தூக்கி வாகனத்தில் போட்டார்கள். வாகனம் வாடியுள் போய் நின்றது. “என்ன மாதிரி ஆட்டை அடிச்சிப் போட்டானுகள் பாவிகள்” கிழவரின் மனம் துடித்தது.

ஆடு உரிக்கப்பட்டு சமையல் ஆகியது. உணவு உண்டு கொண்டே சாக்கோ வேலைகளை விளக்கினான். வாடியில் இருவர் இருக்க வேண்டும். இரண்டு உழவு இயந்திரங்களில் வரும் மரங்களை இறக்கி ஓரிடப்படுத்த வேண்டும். பீற்றர் உணவு, தேனீர் வழங்க வேண்டும். ஒப்பிலான் துப்பாக்கியோடு காவலிருக்க வேண்டும். குணத்தான் மரங்களைத் தெரிய வேண்டும். வேலனும், சீலனும் மரங்களை மெசின் வாளால் வெட்டி வீழ்த்த வேண்டும். மற்ற இருவரும் வெட்டிய மரங்களை உழவு இயந்திரத்தில் ஏற்றக்கூடிய இடத்திற்கு உருட்டி வர வேண்டும். வேலை பகிர்ந்தளி க்கப்பட்டாயிற்று.

14. வைரனும், டொக்சரும்

மனிதர்களின் நடவடிக்கைகள் காட்டில் பரவிக் கொண்டிருந்தன. பூங்காட்டுப் பகுதிக்கு முக்கியமான விலங்கு, பறவைகள் செல்வதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தன. காட்டின் எல்லைப் படைகள் மிகக் கடுமையாகச் செயற்பட்டன. காட்டெருமைக் கூட்டமும், வைரனின் படைகளும் நேரடியாக ஈடுபட்டன. சீட்டோ, பறவை இனத்தின் முக்கிய தலைவர்களுக்குக் கட்டளை பிறப்பித் திருந்தது.

பூங்காடு கிராமத்தின் எல்லையை ஒட்டியிருந்த குளத்தில் நீர் அருந்த வரக் கூடாதென்ற சட்டம் கட்டாயமாக்கப்பட்டிருந்தது. காட்டின் பல பகுதிகளிலும் சிற்றாறுகள் சிலுசிலுத்து ஓடின. கல்லோயாக் குன்றுகளிலிருந்து சிற்றாறுகள் நெளிந்து ஓடின

கொண்டிருந்தன. அதனால் நீர் தட்டுப்பாடில்லை. குளத்தினுள் நீந்தி விளையாடும் குதூகலிப்பு இருக்கவில்லை.

காலையில் கண்காணிப்பில் வைரனும், டொக்சரும் நேரடியாக ஈடுபட்டன. பல நாட்கள் இப்படி அவதானித்தன. இரவு நேரங்களில் தலைமைப் பீடத்தோடு தொடர்பு கொள்ளப்படும், எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை பற்றி விவாதிக்கப்படும்.

வயற்பரப்புகளில் இன்னும் பயிர்த் தொழில் தொடக்கப்பட வில்லை. ஊரை ஓட்டிய பகுதிகளில் மட்டும் பயிர்ச் செய்கை பண்ணப்பட்டிருந்தது. அதனால் சிறுவர்களும், பெரியவர்களும் தமது ஆடு, மாடுகளை பூங்காடு எல்லையில் மேய விடுவர். இவற்றை அவதானித்த வைரனுக்கு முளை வேலை செய்தது. டொக்சர் ஆமோதித்தது. கொம்பனின் ஆலோசனைக்கு விடப் பட்டது.

கொம்பன் நீண்ட நேரம் அங்கும் இங்கும் நடந்தது. நின்று காதுகளை ஆட்டியது. ஆடிஆடி அசைந்தது. சீட்டோ பின்னால் கொம்பனைச் சுற்றியது.

“நல்ல யோசனைதான்..... எதற்கும் நிதானம் தேவை மனிதர்களை மனிதர்களால் தான் வெல்ல முடியும். அவசரப்படாது.. தருணத்தை..... எதிர்பார்த்துக் காரியத்தில் இறங்குங்கள்” கொம்பனின் பதில் வைரனுக்கும், டொக்சருக்கும் திருப்தியளித்தது.

காடுகளில் மரங்கள் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டன. உழவு இயந்திரங்கள் மூலம் வாடிக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. இரவு வேளைகளில் லொறிகள் பூங்காட்டிலிருந்து மட்டக்களப்பு நகருக்குப் போய் வந்தன. பூங்காடு கிராம மக்கள் வாய்க்கால் வெட்டும் வேலை தொடங்குமென்று காத்திருந்தனர். ஆடு மாடுகளை மேய்ப்பவர்களுக்குச் சற்றுச் சந்தேகம். இளமட்டங்களுக்குச் சந்தேகம் வலுத்தது.

“ஐயா மரங்கள் வெட்டி குவிக்கிறியள்..... என்னத்துக்கு...? ஒரு வயோதிபர் சாக்கோவைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

“பெரியவரே மரங்களை ஏற்றி அனுப்பினாத்தான் பலகை அரிந்து தருவார்கள். பலகை இல்லாட்டி ‘கொங்கிறிற்’ போட ஏலாது” நம்பும்படி சாக்கோ சொன்னான்.

“கொங்கிறீர் என்டால் என்னய்யா” கிழவர் கேட்டார். சீமென்று, சின்னக்கற்கள், மணல் எல்லாம் போட்டு கலந்து வெட்டிய கால்வாய் ஓரங்களுக்கு இரும்புக் கம்பிகளைக் கட்டி, பலகையை சாத்தி போட்டு இறுக்கினால் கெட்டியாகிவிடும். உடையாது தண்ணீர் பாய்ந்து வாய்க்காலில் வரும்” சாக்கோ சொன்ன விதம் அவர்களை நம்ப வைத்தது. எனினும் சிறுவர்களுக்குச் சந்தேகம். “மரங்களை இங்கேயே பலகையாக அரியலாமே..... ஏன் மட்டக்களப்பு நகருக்கு அனுப்ப வேணும்.”

பூங்காடு மக்களின் மரியாதைக்கு உரியவர் ராமநாதன். அவர் மகன் சந்திரன் சுட்டிப்பயல். பூங்காடு கிராமத்தின் பாடசாலை யில் படித்து இப்போது மட்டக்களப்பு நகர் கல்லூரியில் படிக்கிறான். இவர்களைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருந்தான்.

வைரன் டொக்சரை பக்கத்தில் அழைத்தது. ஏதோ சொன்னது. டொக்சர் புதர்களினூடே சென்று வந்தது. வாடிக்கு அண்மையில் சென்று பார்த்தது. புதர் மறைவிலிருந்து ஊளையிட்டது. பதுங்கியிருந்த காட்டெருமைகளும், சிறுத்தைகளும், நரிகளும் கிராம மக்களது ஆடு மாடுகளைப் பாய்ந்து துரத்தின. அவை பயந்து விரண்டு கலைந்து சிதறி ஓடின. எல்லாவற்றையும் வாடியை நோக்கி கலைத்து விட்டன. ஓடிய ஆடு, மாடுகள் வாடியுள் புகுந்து பாய்ந்து திரிந்தன. பயந்த சாக்கோவின் ஆட்களின் துப்பாக்கிகள் டூமில் டூமில்.... என அதிர்ந்தன. வந்த வழியே காட்டெருமைகளும், சிறுத்தைகள், நரிகளும் ஓடி மறைந்து விட்டன. கண்ணிமைப் பொழுதில் நடந்தேறிய நிகழ்ச்சியால் பூங்காடு கலங்கிப்போய் விட்டது.

15. பூங்காடு பொங்கியது

சத்தங்கேட்டு ஊர்மக்கள் ஓடி வந்தனர். தங்கள் மந்தைகள் கதறி வெருண்டு பாய்ந்ததைக் கண்டனர். ஊர் மக்களைக் கண்டதும் அவை பயந்தெளிந்து சாந்தமடைந்தன. ஆனால் பல ஆடுகளும், மாடுகளும் குண்டடிபட்டுத் துடித்தன. மடிந்தன. தங்கள் பிள்ளைகளைப் போல் நேசித்த ஆடு, மாடுகளை அவர்களால் இழக்க முடியவில்லை. பல இளைஞர்கள் சாக்கோவின் ஆட்களைச் சாடினார்கள். கிடைத்த கற்கள் தடிகளால் அவர்களை நோக்கி எறிந்தனர்.

சாக்கோ துப்பாக்கியை மேலே உயர்த்தி சுட்டான். “மேற்கொண்டு ஏதாவது செய்தால் எல்லாரையும் சுட்டுப் பொசுக்கி விடுவேன். கவனம் உங்கள் ஆடு, மாடுகளை ஏன் இங்கு துரத்தி விட்டீர்கள்” பலத்துச் சத்தமிட்டான்.

“நாங்க ஏன் ஐயா துரத்தி விடுறம்” வயோதிபர் மெல்லக் கூறினார் “காட்டுச் சிறுத்தைகள் துரத்தியிருக்கும்.....அதற்காக எங்கள் ஆடு, மாடுகளையா சுடுவது.....” ஒரு இளைஞன் முன்னே வந்து கேள்வி கேட்டான்.

“எங்கள் பகுதிக்கு வந்து எங்களை மிரட்டேலாது, கள்ள மரம் கடத்துவது எங்களுக்குத் தெரியும்” அப்பட்டமாக அந்த இளைஞன் சொன்னதும் சாக்கோவுக்கு ஆத்திரத்தை மூட்டிவிட்டது.

“என்னடா செய்வாய்” இப்போது பீற்றர் பாய்ந்து முன் வந்தான். “பீற்றர் நீ சும்மா இரு.....” குணத்தான் கூறிக் கொண்டு சமாதானம் செய்ய வந்தான். அவனுக்கு பூங்காடு கிராமத்துப் பெரியவர் சிலரைத் தெரியும். கந்தையரும் அங்கே நின்றார். அவரைப் பார்த்து “கந்தையாண்ணே..... இதயெல்லாம் பெரிசாய் எடுக்காதங்க..... காட்டு மிருகங்கள் எண்டுதான் ஐயா சுட்டுப் போட்டார்..... நான் ஒரு பெறுமதியை வாங்கித் தாரன்..... கொஞ்சம் பொறுமையாக இருங்க.....” என்று கூறினான். சனங்களுக்கு உள்ளுக்குள் ஆத்திரமாக வந்தது. பொறுமையாக நின்றனர்.

“சேர்.....” சாக்கோவை அழைத்த வண்ணம் சென்றான். “இவர்கள் உதவி இல்லாமல் நாங்கள் ஒன்றும் செய்யேலாது..... கொஞ்சம் நட்டசுடு போல கொடுத்தால் நல்லது.....” என்று சொன்னான். “எதுக்கு நட்டசுடு” கோபத்தோடு சாக்கோ வினவினான்.

“சேர்.....நல்லா.....யோசியுங்கோ.....நாங்கள் காட்டு மரங்கள் வெட்டி கடத்துறம்.....அதோடு இன்னும் ஏதோ வெல்லாம் செய்யப்போறம்.....இதுகள் ஏழைச்சனங்கள்..... கொஞ்சம்.....பணத்தை தள்ளினால்.....உங்களுக்குத்தான் லாபம்.....” குணத்தான் கூறிக்கொண்டு போனான்.

இவன் தன் திட்டமெல்லாம் தெரிந்து வைத்திருக்கிறானே என்று தனக்குள் சாக்கோ சொல்லிக் கொண்டான். ஒருவாறு பேரம் பேசி பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குப் பணம் பெற்றுக் கொடுத்து விட்டான். ஆனாலும் பூங்காடு நிம்மதியைத் தொலைத்துவிட்டது. தங்கள் கிராமத்து எல்லையில் வந்திருப்பவர்களால் தீமை வரப்போகிறதை உணர்ந்து கொண்டார்கள்.

தாங்கள் வளர்த்த ஆடு, மாடுகள் துடிதுடித்துச் செத்ததை எண்ணி அழுது கண்ணீர் வடித்தனர். பெரிய குழிகளை வெட்டி அவற்றுள் போட்டு அடக்கம் செய்தனர். பெரிய சோகத்தோடு வீடுகளை நோக்கிச் சென்றனர். பூங்காடு சோகத்தில் மூழ்கியது. இளைஞர்களின் நெஞ்சங்கள் குமுறிக் கொண்டிருந்தன.

16. மக்கன்சியின் திட்டம்

செய்தி காடெல்லாம் பரவியது. விலங்குகள், பறவைகள் மிக எச்சரிக்கையாகப் பகற்பொழுதைக் கழித்தன. காட்டில் மரங்களை இயந்திரங்களின் உதவியால் அரிந்து வீழ்த்தினர். இயந்திர இரைச்சல், மரங்கள் முறிந்து விழும் சத்தம் மனிதர்களது பேச்சு ஆகியவை அவற்றிற்கு எச்சரிக்கை ஊட்டின. விலங்குகளும், பறவைகளும் மனிதர் வந்து போகும் பகுதிக்கு வருவதில்லை.

அன்று வைரனின் திட்டப்படி மக்கன்சி புதர்களில் பாய்ந்து தன் கூட்டத்தோடு வயற் பரப்புக்களில் விளையாட்டில் ஈடுபட்டிருந்தது. மக்கன்சியின் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த குட்டியொன்று வெகு காலத்திற்கு முன் மரம் விட்டு மரந்தாவும் போது கொப்பைத் தவற விட்டது. கீழே விழுந்த குட்டியை பூங்காடு கிராமத்து ராமநாதன் தன் பிள்ளையைப் போல் வளர்த்து வந்தார். ராமன் என்பது அதன் பெயர். ராமன் அந்தக் கிராமத்தவரின் ஆடுகளோடு திரியும் ஆட்டுப்பாலைக் குடித்து வளர்ந்திருந்தது. அந்தப் பெரியவருக்கு உதவியாக ஆடுகளை மேய்த்துவரும். ராமநாதன் இல்லாத போதும் ஆடுகளை மேய்ச்சலுக்கு இட்டுச் செல்லும். பின் வீடு நோக்கிக் கூட்டிச் செல்லும். தாடியன் எனும் ஆட்டுக் கடாதான் அதன் குதிரையும், கூட்டாளியும், தாடியன் மேல் ஏறிச் சவாரி செய்யும்.

ஆடுகளை மேச்சலிடத்தில் விட்டபின் தனிமையில் மரத்தில் இருக்கும். ராமனின் சொந்தக்காரர்கள் வந்தால் சேர்ந்து விளையாடும், ஆனால் ஆடுகளோடு ராமநாதன் வீட்டுக்கே போய்விடும். மக்கன்சி அடிக்கடி ராமனோடு சேர்ந்து கொண்டது. ராமன் மூலம் மனிதர் உதவி பெறவே திட்டம் வகுத்தது. இது வைரனின் திட்டமாகும்.

பூங்காடு மக்களின் ஆடு, மாடுகள் புதிதாக வந்தவர்களால் கொல்லப்பட்டன. இவையெல்லாம் மக்கன்சி ராமனுக்குக் கூறி வைத்தது. ராமனும் சாக்கோவின் கூட்டத்தைக் கண்காணிக்கத் தொடங்கியது. மக்கன்சி தான் எடுத்த திட்டங்களை வைரனுக்குக் கூறி ஆலோசனை நடாத்தும். சந்திரன் விடுதலை நாட்களில் பூங்காடு வந்து போவதால் சாக்கோ கூட்டத்தின் செயற்பாடுகளை அறிவதில் நாட்டங்கொண்டான். அன்று சந்திரன் வீடு வந்தபோது ராமன் அவனது கையைப் பிடித்து இழுத்து பூங்காடு எல்லைப் பக்கம் கூட்டிப் போனது. ஆடு, மாடுகள் பயந்து ஓடியதையும், சாக்கோவின் கூட்டம் சுட்டு வீழ்த்தியதையும் அவற்றைப் புதைத்த இடத்தையும் காட்டியது.

சாக்கோவின் வாடியில் குவிந்து கிடந்த விலைமதிப்பு மிக்க மரங்களையும் காட்டியது. தூரத்தே இருந்து மக்கன்சி ராமனை இயக்கியது. சந்திரனின் மூளை வேலை செய்யத் தொடங்கியது. அன்று இரவு அப்பாவிடம் எல்லாவற்றையும் கேட்டு அறிந்து கொண்டான். புரண்டு புரண்டு படுத்தான். வெகு நேரமாகியும் நித்திரை வரவில்லை. தூரத்தே லொறிகளின் வெளிச்சம், அவை வரிசையாய் போய்க் கொண்டிருந்தன. இந்த நேரத்தில் லொறிகள் ஏன் போக வேண்டும்? கேள்விகள் மனதில் நிரம்பின. களைப்போடு உறங்கிவிட்டான்.

மக்கன்சி வைரனிடம் ஓடியது. டொக்கரும் சேர்ந்து கொண்டது. கொம்பனைச் சந்தித்து எடுத்த முயற்சிகளையும், எடுக்கவிருக்கும் முயற்சிகளையும் விபரமாகக் கூறின. கொம்பன் வாழ்த்தியது. “நமது சந்ததி நிம்மதியாய் வாழ வேண்டும். அதற்காக நீங்கள் எடுக்கும் முயற்சி மகத்தானது” புகழ்ந்துரைத்தது.

வைரன் தாங்கள் வாழும் காடு பற்றி நினைத்துக் கொண்டது. பயமின்றி காடுகளில் சுற்றி வந்தது. விலங்குகளின் கொண்டாட்டம். சலசலத்து ஓடும் சிற்றாறுகள், படர் கொடிகள், ஓங்கி வளர்ந்த மரங்கள், காற்றில் அசையும் கொப்புகள், பூக்கள், பறந்து திரியும் பல்வேறு பறவைகள். இப்போது இவற்றுக்கு இடையூறு. நினைக்கும்போது கடும் சினம் பொங்கியது. வேட்டைப் பற்கள் வெளியில் தெரிந்தன.

கொம்பன் இதனைக் கவனித்து விட்டது. “வைரன் ஆத்திரக்காரனுக்கு புத்தி மட்டு. நாம் உணர்ச்சிவசப்படக் கூடாது. திட்டமிட்டுச் செயற்பட வேண்டும். மனிதர்கள் நம்மை விட வல்லமை உடையவர்கள். நமக்கு நிதானம் தேவை” பக்கத்தில் சென்று தன் துதிக்கையால் வைரனைத் தடவி விட்டுச் சொன்னது. வைரனின் சினம் தணிந்து விட்டது. தலைவன் சொல்வதில் உள்ள உண்மைகளை உணர்ந்து கொண்டது. வைரன் கொம்பனைப் பார்த்தது.

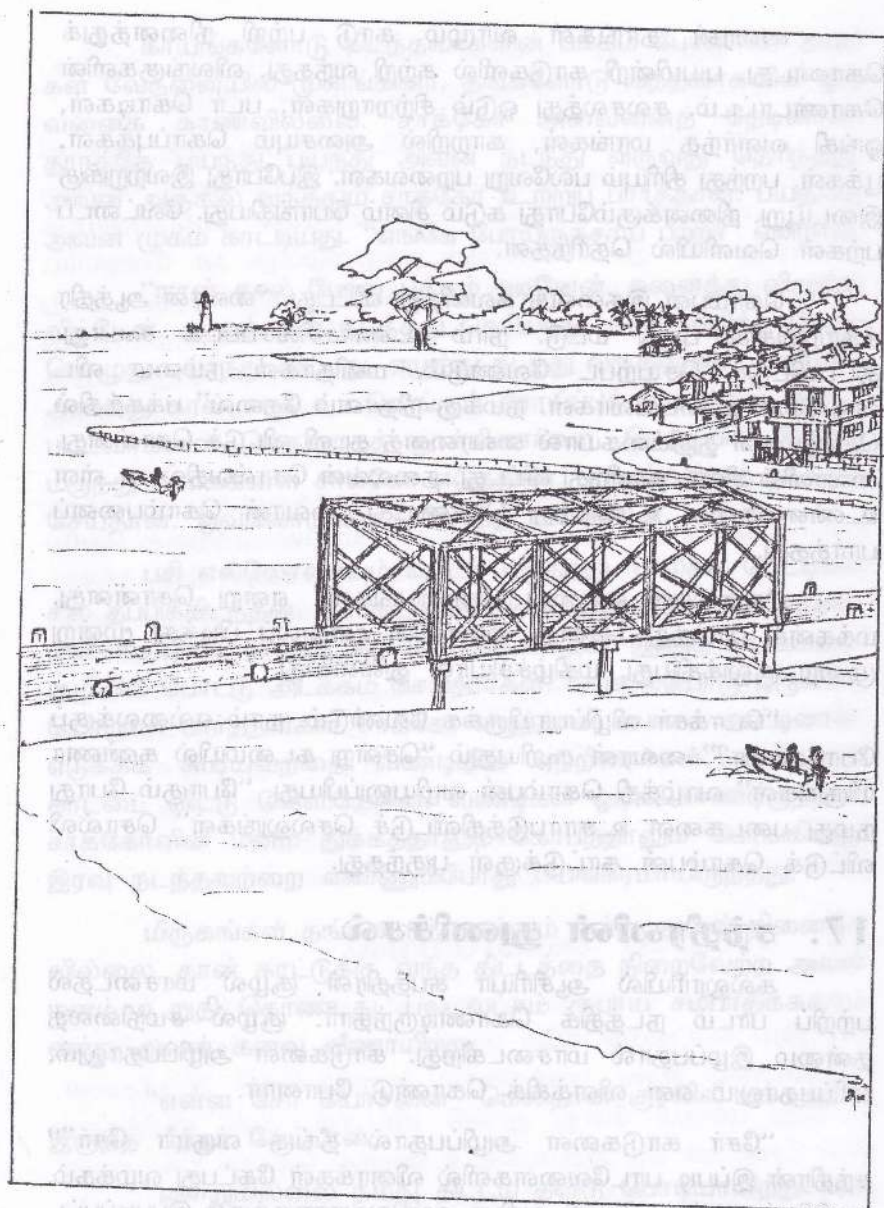
“தலைவா என்னை மன்னியுங்கள்” என்று சொன்னது. மக்கன்சி பாய்ந்து சென்று வைரனின் வாலைப் பிடித்து மூன்று முறை குலுக்கியது. மகிழ்ச்சியால் துள்ளியது.

“டொக்சர் விழிப்பாயிருக்க வேண்டும். நாம் எல்லைக்குப் போவோமா?” வைரன் கூறியதும் “சென்று கடமையில் கண்ணாயிருங்கள்” வாழ்த்தி கொம்பன் வழியனுப்பியது. “போகும் போது நமது படைகளை உசார்படுத்திவிட்டுச் செல்லுங்கள்” சொல்லி விட்டுக் கொம்பன் காட்டுக்குள் புகுந்தது.

17. சந்திரனின் துணிச்சல்

கல்லூரியில் ஆசிரியர் சுபத்திரன் சூழல் மாசடைதல் பற்றிப் பாடம் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். சூழல் சமநிலைத் தன்மை இழப்பதால் மாசடைகிறது. காடுகளை அழிப்பதாலும், எரிப்பதாலும் என விளக்கிக் கொண்டு போனார்.

“சேர் காடுகளை அழிப்பதால் தீங்கு வருமா சேர்”? சந்திரன் இப்படி பாடவேளைகளில் வினாக்கள் கேட்பது வழக்கம். ஆசிரியர்களும், கல்லூரி அதிபர் அம்பலவாணருக்கும் இப்படிப்பட்ட மாணவர்களை நன்கு பிடிக்கும்.

காடுகளை அழிப்பதால் பெறுமதியிக்க மரங்கள், மூலிகைகள் அழிகின்றன. காலநிலையில் மாற்றம் ஏற்படும். மழை பெய்யாது வரட்சி ஏற்படும். வனவிலங்குகள் அழியும். இயற்கை வனப்பு மறைந்து விடும்” ஆசிரியர் அடுக்கிக் கொண்டே போனார். சந்திரனது மனம் பூங்காடு நோக்கிச் சென்றது. அவன் முன் பூங்காடு, வயற்பரப்பு, புதர்களினதும், காட்டினதும் செழுமை, நீர்ந்து வரண்டு கிடக்கும் பெரியகுளம், காய்ந்து போய்க் கிடக்கும் சிற்றாறுகள் படமாக விரிந்தன.

ஆசிரியரின் பாடம் முடியும் நிலை வந்துவிட்டது. அவர்கூறிக்கொண்டு சென்றவைகளில் “காடழிப்பது சட்ட விரோதம்” என்றதும், சந்திரன் மனதில் பொறி தட்டியது. பாடம் முடிந்து ஆசிரியர் சுபத்திரன் நூலகத்தில் நுழைந்தார். அவரைப் பின்தொடர்ந்து சந்திரன்.

“மன்னிக்கவேணும் சேர்.....ஒரு சந்தேகம்” தயங்கினான் சந்திரன். “வா சந்திரன்..... எந்தப் பாடத்தில் என்ன சந்தேகம்....” புன்னகையோடு சுபத்திரன் விடை சொல்லக் காத்திருந்தார்.

“சேர், காடுகளை அழித்து மரங்களைக் கடத்தி விற்பதும் சட்ட விரோதம் தானே” கேள்வியாக சந்திரன் கேட்டதும் சுபத்திரனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

“எல்லாம் சட்டவிரோதம் தான். கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் சட்டங்களை மதித்து வாழ வேண்டும்.” பதில் கொடுத்துவிட்டு அடுத்த பாடத்தை ஆயத்தம் செய்யலானார். மேலும் ஆசிரியரை குழப்ப விருப்பமில்லை. நன்றி சொல்லிவிட்டு தன்வகுப்புக்குப் போய்விட்டான். கல்லூரி முடிந்ததும் நண்பன் அனுசியனோடு, மட்டக்களப்பு நூல்நிலையத்துக்குள் புகுந்து சிறுவர் பகுதிக்குள் புத்தகங்களைப் புரட்டினான். மனம் இருப்புக் கொள்ளவில்லை. நகர மண்டபத்தின் பின்புறம் வாவி ஓரமாகப் போடப்பட்டிருந்த இருக்கையில் இருவரும் இருந்தனர். கானல் வாழைப்பூக்கள் பல நிறங்களில் காற்றில் அசைந்தன. வாவிக்கு அப்பால் கல்லடி கிராமங்களின் கரையில் நின்று தென்னைகள் சைகை காட்டி விளையாடின. அவர்களின் பின்னால் வெபர் விளையாட்டரங்கின்

ஓரமும் கிளை விட்ட அதிசய பனைபோன்ற “பாம்” மரங்களும் வினசுன்ற மகளிர் கல்லூரியுடன் புன்னகைத்தன. மெல்ல எழுந்து கச்சேரிக் கோட்டைப் பக்கம் நடந்தனர். கல்லடிப் பாலத்தின் அழகையும், மீன்பிடிப் படகுகளின் நீச்சலையும் பார்த்தனர். படகுகள் சிறிதும் பெரிதுமாக வாவிக்கரை ஓரமாக நிற்பதைக் கண்டு கொண்டனர். “அனுசியன் வா போய்ப் பார்த்து வருவம்” கூறிக்கொண்டு சந்திரன் நடந்தான். காந்தியின் சிலையின் மேல் இருந்த காகத்தைத் துரத்திவிட்டு, கோட்டைமுனைப் பாலத்தை அடைந்தனர்.

“சந்திரன் மட்டுநகரில் சொர்க்கம் இந்தப் பாலந்தாண்டா. இதில் நின்று கொண்டே கிழக்கில் சூரிய உதயத்தையும், மேற்கில் சூரியன் மறைவையும் காணலாம்.” அனுசியன் ரசித்துச் சொன்னவை சந்திரனுக்குக் காதுகளில் உறைக்கவில்லை. அவன் கால்கள் நடந்தன. பாலத்தைத் தாண்டி, போலிஸ் நிலையத்தையும், பொதுச் சந்தையையும் தாண்டி வாவிக்கரையோர வீதியால் நடந்தனர். அவனது நடைக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாது அனுசியன் இடையிடை ஓடியும், நடந்தும் வந்தான். சுவாமி விபுலானந்தரும், திமிலைத்துமிலனும் கூறிய நீரரமகளிர் இந்த வாவிபிற்தான் வாழ்கிறார்களோ” அனுசியன் கற்பனையில் மூழ்கியபடியே நடந்தான்.

வாவிவின் நீரில் நனையாது படகுகளில் ஏறக் கூடியதாக மரத்தினால் இறங்குதுறை அமைந்திருந்தது. சந்திரனுக்கும், அனுசியனுக்கும் ஆச்சரியமாயிருந்தது. நாலைந்து முரட்டு ஆசாமிகள் மீன் பிடிப்பது போல் தூண்டில் போட்டுக் கொண்டிருந்தனர். தூண்டிலோடு இருவரும் அதில் ஏறினார்கள். ஆசாமிகளது பார்வை எதையோ எதிர்பார்த்து, பாலத்தின் பக்கமாகவே இருந்தது. பெரிய படகுகளில் ஏற்றப்பட்ட மரங்கள் பல மரங்கள் ஒன்று சேர்த்துக் கட்டப்பட்டு, மிதந்து கொண்டிருந்தன. பல கட்டுக்களை இணைத்து, நீண்ட கயிறுகளைப் பெரிய படகில் கட்டியிருந்தனர். பெரிய படகு சென்றது. பின்னால் மரங்கள் மிதந்து கட்டுக்கட்டாக இழுபட்டுப்போனது. படகு அமிர்தகழி முகத்துவாரத்தை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருந்தது. இன்னும் சிலர் வீதியோரமாக இருந்த

வீட்டிலிருந்த மரங்களை உருட்டி வாவினாள் தள்ளிக் கொண்டிருந்தனர். வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் சந்திரனையோ, அனுசியனையோ பொருட்படுத்தவில்லை.

மெதுவாக அங்கிருந்து நழுவி வீதியைக் கடந்து வீட்டின் மதிலோரம் நின்றார்கள். வீட்டிலிருந்து அழகிய கார் வந்து இறங்குதுறை ஓரம் நின்றது. ஒரு பெண் இறங்கினாள் அவள் “ஜீன்ஸ்” அணிந்திருந்தாள். கைதட்டி “ஜோன்”..... என்று கூப்பிட்டாள்.

“யேஸ் மடம்” ஜோன் ஓடி வந்தான்.

“மரம் எல்லாம் போய்விட்டதா.....இரவுக்கு லொறிகள் வரும்..... நாங்க வருவதற்கு லேற்றாகும்.....சரியா..... வேலையை கவனியுங்க.....” கூறிவிட்டு காரில் ஏறினாள். அவள் தான் சாக்கோவின் மனைவி நீலா. “யேஸ் மடம்” கூறிக் கொண்டு ஜோன் தன் கடமையில் ஈடுபட்டான். வீட்டின் கேற்றைச் சாத்திவிட்டு வந்து கொண்டிருந்தாள் மீனா. “மீனா கெதியா ஏறு.....” கட்டளையிட்டாள். கார் புழுதியைக் கிளப்பிப் போய்க் கொண்டிருந்தது.

மெதுவாக வந்த வழியே சந்திரனும், அனுசியனும் திரும்பி விட்டனர். வழியில் மீண்டும் கோட்டமுனைப் பாலத்தைக் கடக்கும் போது மேற்கு வானம் வர்ணக் கோலமிட்டிருந்தது. பெரிய செந்நிறக்கோளம் மெதுவாக கீழ் இறங்கி மேற்கே மறைந்து கொண்டிருந்தது. படுவான்கரை அழகு மயமாகத் தெரிந்தது. மெல்ல மெல்ல இருள் கவிழ்ந்து கொண்டு வந்தது. சந்திரனும், அனுசியனும் தாங்கள் இருக்கும் வீட்டை அடைந்தனர். அங்குதான் அவர்கள் தங்கி இருந்து பாடசாலை சென்றனர். அது தனோஜனின் வீடு. அன்று தனோஜன் தன் அப்பாவோடு கல்முனை சென்றிருந்தான். அப்போது தான் எல்லோரும் வீடு வந்து சேர்ந்தனர். தனோஜனின் அப்பா சந்திரனின் அப்பாவின் பால்ய நண்பர் மட்டுமல்ல உறவினரும் ஆவார்.

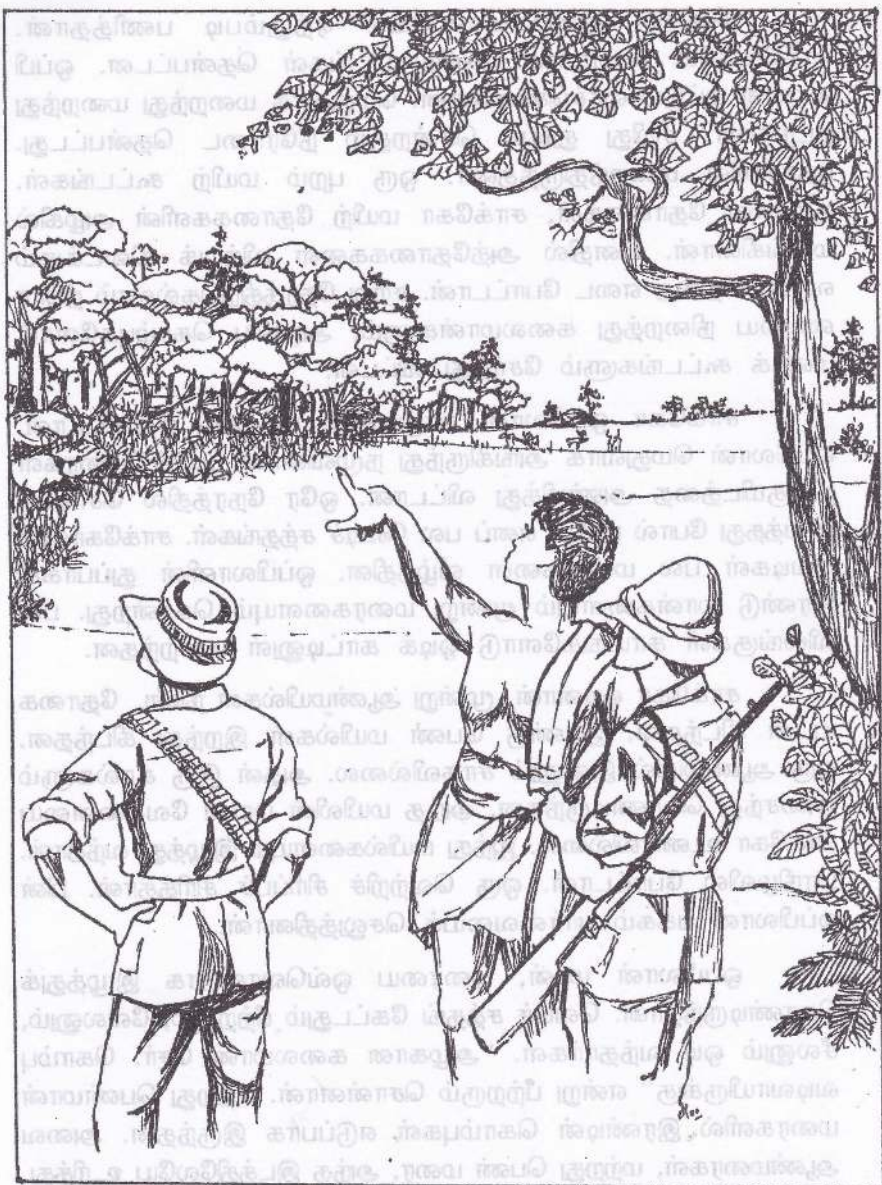
18. சாக்கோவின் சந்தோஷம்

காடு இயந்திரங்களின் இரைச்சலால் அதிர்ந்து கொண்டிருந்தது. மரங்கள் முறிந்து விழுந்தன. பெரிய கொடிகள் அறுந்து வாடின. பூக்கள் உதிர்ந்தன. பலவகை மரங்களின் மணம் காடெல்லாம் பரவியது. விலங்குகளும், பறவைகளும் பயந்து வெருண்டு ஒதுங்கின.

“சேர் இந்தப் பக்கம் தான் தாந்தாமலை. அதோ தெரிகிறதே அந்தப் பக்கம் போனால் சந்தன மரங்கள் நிறைய உண்டு.” குணத்தான் கையைக் காட்டிச் சொன்னான். சாக்கோவின் சந்தோசத்திற்கு எல்லையே இல்லை. பிக்கப்பில் பாய்ந்து சாக்கோ ஏறினான். குணத்தான், ஒப்பிலான், பீற்றர் ஆகியோரைக் கைகாட்டி அழைத்தான். வாகனத்தில் ஏறச் சொன்னான்.

பிக்கப் தாந்தாமலை பக்கமாகச் சென்றது. காடு செழித்துப் பசுமை விரித்திருந்தது. உயர்ந்த மரங்கள், மரங்களைச் சுற்றிப் படர்ந்த ஏறு கொடிகள். பூப்பந்தல் போல் காடு பூத்திருந்தது. இடையிடையே நீரோடைகள், மனிதர்களின் நடமாட்டம் இல்லை. விலங்குகள் பயமின்றித் திரிந்தன. பறவைகள் ஆனந்தமாக வாழ்ந்தன. கலை மான்களும், மரைகளும் கூட்டங்களும் அதிகமாகத் திரிந்தன. மயில் கூட்டங்களாகத் திரிந்தன. அழகுத் தோகையை விரித்து ஆடின.

சாக்கோவின் திட்டம் வெற்றியடையும் நிலைக்கு வந்து விட்டது. நீரோடையின் ஓரத்தே சற்றுத் தூரத்தில் பட்ட மரம் தெரிந்தது. அந்த மரத்தை குணத்தான் வெட்டிப் பார்த்தான். தான் நினைத்தது சரியாய்ப் போனது. மரம் வெட்டியதும், அதிலிருந்து சந்தன மணம் பரந்து முக்கைத் துளைத்தது. “சேர் சந்தன மரம்” என்று குணத்தான் கூறினான். அந்த மரத்தை வெட்டினான். துண்டங்களாக்கினான். சிலவற்றை பிக்கப்பில் ஏற்றினான். சாக்கோ ஒப்பிலானை மட்டும் பிக்கப்பில் ஏறச் சொன்னான். பிக்கப் நேராக வாடிக்குச் சென்றது. பின் உழவு இயந்திரத்துடன் வந்தது.

மிகுதித் துண்டங்களையும் ஏற்றும்படி பணித்தான். சாக்கோவின் கண்களில் மயிற்சூட்டங்கள் தென்பட்டன. ஒப்பி லானை மட்டும் வரச்சொன்னான். மெதுவாக மறைந்து மறைந்து நடந்தனர். சிறிது தூரம் சென்றதும் நீரோடை தென்பட்டது. புதர்களில் மறைந்திருந்தனர். ஒரு புறம் மயிற் சூட்டங்கள். நீளமான தோகைகள், சாக்கோ மயிற் தோகைகளின் அழகில் மயங்கினான். மனதில் அத்தோகைகளை விற்றுக் கிடைக்கும் வருமானத்தை எடை போட்டான். சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் நீரோ டையை நிறைத்து கலைமான்களும், அழகிய கொம்புகளோடு மரைக் சூட்டங்களும் சேர்ந்து விட்டன.

சாக்கோ ஒப்பிலான் காதுகளில் மந்திரம் ஒதிவிட்டான். ஒப்பிலான் மெதுவாக அங்கிருந்து நழுவினான். மான், மரைகள் நிற்குமிடத்தை அண்மித்து விட்டான். ஒரே நேரத்தில் சொல்லி வைத்தது போல் படபட எனப் பல வெடிச் சத்தங்கள். சாக்கோவின் வெடிகள் பல மயில்களை வீழ்த்தின. ஒப்பிலானின் துப்பாக்கி இரண்டு மான்களையும் மூன்று மரைகளையும் கொன்றது. பல விலங்குகள் காயங்களோடு ஓடிக் காட்டினுள் மறைந்தன.

சாக்கோ ஓடினான். மூன்று ஆண்மயில்கள் நீண்ட தோகை யுடன் கிடந்தன. இரண்டு பெண் மயில்கள் இறந்து கிடந்தன. ஒரு ஆண்மயில் இன்னும் சாகவில்லை. அதன் இரு கால்களும் அசைந்து கொண்டிருந்தன. அந்த மயிலின் மரண வேதனையை சாக்கோ உணரவில்லை. ஐந்து மயில்களையும் இழுத்து வந்தான். மரநிழலில் போட்டான். ஒரு வெற்றிச் சிரிப்புச் சிரித்தான். பின் ஒப்பிலான் பக்கம் பார்வையைச் செலுத்தினான்.

ஒப்பிலான் மான், மரையை ஒவ்வொன்றாக இழுத்துக் கொண்டிருந்தான். வெடிச் சத்தங் கேட்டதும் பீற்றரும், வேலனும், சீலனும் ஓடி வந்தார்கள். “அழகான கலைமான் சேர். கொம்பு வடிவாயிருக்கு” என்று பீற்றரும் சொன்னான். மற்றது பெண்மான் மரைகளில் இரண்டின் கொம்புகள் எடுப்பாக இருந்தன. அவை ஆண்மரைகள், மற்றது பெண் மரை, அந்த இடத்திலேயே உரித்து, கழிவுகளை வீசினர். இறைச்சி, கொம்பு, தோல் ஆகியவற்றை ஏற்றினர். ஆண் மயில்களின் தோகைகள்ப் பிடுங்கிக் கட்டாகக்

கட்டி ஏற்றினர். மிகுதியை அப்படியே விட்டு வாகனத்தில் ஏறினர். வாடிக்குச் சென்றனர். மனிதர்களின் கொடுமைகளால் பத்து உயிர்கள் பறிக்கப்பட்டு விட்டன. எத்தனை உயிர்கள் படுகாயம் அடைந்திருக்கும் என்பது அவர்கள் மனதை உறுத்தவில்லை.

வாடியில் வெட்டப்பட்ட மரங்கள் குவிந்து கிடந்தன. பலவகை மரங்கள். முதிரை, பாலை, மலைவேம்பு என பெயர் எழுதி அடுக்கப்பட்டிருந்தன. ஒரு கூடாரத்துள் சந்தன மரங்களை அடுக்கி வைக்கும்படி சாக்கோ கட்டளையிட்டிருந்தான். பீற்றுர் சமையலில் ஈடுபட்டிருந்தான். ஒப்பிலான், சீலன் பச்சை இறைச் சியை தீயிட்டு வற்றலாக்கிக் கொண்டிருந்தனர். பெரிய சந்தோசத்தில் சாக்கோ மூழ்கி இருந்தான். லொறிகளில் மரங்கள் மட்டக் களப்புக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தன. மண்முனைத்துறையில் வேலை செய்வோர்களுக்கு நல்ல உழைப்பும் குடிவகைகளும் கிடைத்தன. பூங்காடு சோகம் கொண்டிருந்தது.

19. கொம்பன் வேதனை

காட்டில் மயான அமைதி நிலவியது. விளையாட்டுத் திடலில் விலங்குகள் காணப்படவில்லை. எங்கும் சோகமயம். புறவைகளின் ஒலிகள் இல்லை. நடுச்சாமம் ஆகியிருந்தது. கொம்பன் அமைதியற்றுத் தவித்தது. பல யானைகள் கொம்பனைச் சூழ்ந்திருந்தன. மான் கூட்டங்கள் நடுங்கிக்கொண்டிருந்தன. விலங்குகள் தத்தம் இனங்களாக ஒன்றுகூடி கவலையில் ஆழ்ந்தன.

வைரன் மட்டும் மனதில் உறுதியாக உலாவிக்கொண்டிருந்தது. வைரனின் படைகள் குவிந்தன. டொக்சரும், கூட்டத்தாரும் வந்திருந்தன. மக்கன்சி தனக்கு நம்பிக்கையான சில குரங்குகளை மட்டும் கூட்டி வந்திருந்தது. வழமையான விலங்குகள் கூடும் அந்த காட்டின் நடுவெளியில் இவைகள் மட்டும் கூடியிருந்தன.

கொம்பனும், சீட்டோவும் வழமையாக இருக்கும் இடங்கள் வெறுமனே கிடந்தன. அந்த இடத்திற்கு அப்பால் வைரன் நின்றது. நிமிர்ந்து அங்கு கூடியிருந்த தன் கூட்டத்தாரைப் பார்த்துக் கூறியது. “நமது தலைவர் நொந்து போயிருக்கிறார். நமது நிம்மதியையும், சுதந்திரத்தையும் மனிதர்கள் கெடுத்து விட்டார்கள்.

மக்கன்சியின் திட்டம் வெற்றி தரும். ராமன் ஏற்பாடு செய்துள்ளான். நமது தாயகம் இந்தக் காடு. இதைக் காப்பது நமது கடமை. நமது உயிர்களைத் தியாகம் செய்யவும் நீங்கள் தயாராக வேண்டும்” ஆவேசமாக வைரன் பேசியது. “எங்களுக்கு சுதந்திரம் வேண்டும். அதற்காகப் போராடத் தயார். கட்டளைக்காகக் காத்திருக்கிறோம்” ஒருமித்த குரலில் குழுமியிருந்த விலங்குகள் சத்தமிட்டன.

“இன்றே மனிதர்களது கூடாரங்களைத் தாக்கி அழிப்போம்” வைரனின் மெய்க்காப்பாளன் ஜானி ஆவேசத்தோடு கூறியது. வைரன் நிதானத்தோடு கூறியது. “நானும் அப்படித்தான் யோசித்தேன். ஆனால் நம் பெருந்தலைவர் கொம்பன் நிதானமாகச் செயற்பட அறிவுரை தந்துள்ளார். மனிதர்கள் இரவு நேரத்தில் தற்காப்பு எடுத்து மரங்களில் தங்குகிறார்கள். நவீன துப்பாக்கிகள் வைத்துள்ளார்கள்” கூறிவிட்டு அமைதியானது. “அதனால் தான் மனிதர்களை மனிதர்களாலே அழிக்கும் திட்டத்தை மேற்கொண்டுள்ளோம்” டொக்சரும் தங்கள் திட்டத்தை விபரித்தது. “இன்னும் இரண்டொரு நாட்களில் நமக்கு விடிவு கிடைக்கும். இந்த பூங்காடு மக்களும் நிம்மதியடைவார்கள்” மக்கன்சியைத் தடவியவாறு வைரன் கூறியது. “இப்படியே போய் தலைவரைப் பார்த்து ஆறுதல் கூறுவோம்” சொல்லி முன்னால் நடந்தது.

யானைகள் கூட்டமாக நின்றிருந்தன வைரனைக் கண்டதும் அவை வழிவிலகிக் கொண்டன. கொம்பன் மிக வேதனையுடன் இருந்தது. வைரனைக் கண்டதும் கொம்பனின் கண்களில் கண்ணீர். துதிக்கையால் வைரனை அணைத்தது. வைரனின் கண்களும் கவலையால் சிவந்து கண்ணீர் பனித்தது.

“வேதனையை என்னால் உணர முடிகிறது தலைவா. உண்மையான தலைவனது உள்ளம் எனக்குப் புரிந்தது. நாம் விலங்குகள், மனிதரோடு போராட முடியாது. நவீன துப்பாக்கிகள் அவர்களிடம் உண்டு. அவர்கள் பேராசைக்காரர்கள். நமது உயிர் அவர்களது விளையாட்டுப் பொருள். பசித்தால் தான் நாம் உணவு தேடுவோம். மனிதன் உணவுப் பொருட்களைப் பதுக்கி பணம் தேடுவான். மனிதரைக் கொண்டே இந்த மனிதரை வெற்றி கொள்வோம். கவலையை விடுங்கள். இன்னும் சில நாட்களில் வெற்றி விழா கொண்டாடுவோம்” பெரிய பிரசங்கமே செய்தது.

கொம்பன் தான் சொன்னதையே கேட்டு நிதானமாய் செயற்படும் வைரனை வாழ்த்தியது. துதிக்கையை உயர்த்திப் பிளிறியது. “துக்கத்தை மறப்போம். வழமை போல் செயற்படுங்கள். வைரன் நிதானமாக தொடருங்கள். வெற்றி பெறுவீர்கள்” வைரனை வழியனுப்பி வைத்துவிட்டு நிமிர்ந்தது. அங்கு சீட்டோ மகிழ்ந்து ஆடிக் கொண்டிருந்தது. கொம்பனும் செவிகளை படபடவென அடித்து உடலை அசைத்து ஆடியது.

20. பூங்காடு வீழிப்புற்றது

சந்திரன் பாடசாலை விட்டு வீட்டுக்கு வந்ததும் அப்பாவும், தனோஜனின் அப்பாவும் ஒன்றாயிருந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் இருவரும் உறவினர்கள். மைத்துனர்கள். சந்திரன், அனுசியன், தனோஜன் மட்டுநகர் கல்லூரியில் ஏழாம் ஆண்டு படிக்கும் மாணவர்கள். குருளைச் சாரணியத்தில் சேர்ந்து இப்போது உண்மையான சாரணர்களாக திறமை காட்டுபவர்கள் “எதற்கும் தயாராயிரு” என்பது அவர்களது தாரக மந்திரம். உணவிற்குப் பின் மூவரும் ஒன்றாயிருந்து கதைத்துக் கொண்டிருந்தனர். கதையோடு கதையாக அப்பாவின் குரல் சந்திரனின் காதுகளில் விழுந்தது. வாயில் விரலை வைத்து சைகையால் மற்றவர்களைப் பேசாதிருக்கும்படி கூறினான்.

“மச்சான் பூங்காடு இப்ப படுமோசம். அங்குள்ள காட்டில் இருக்கிற மரங்களை வெட்டி கடத்துகிறார்கள். மான், மரை, மயில்களை கொன்று அழிக்கிறார்கள். ஊர்ச்சனங்களின் ஆடு, மாடு என்று பார்க்காமல் சுட்டுத்தள்ளுகிறானுகள்..... அவங்களை தட்டிக் கேக்கேலாது” சந்திரனின் அப்பா கவலையோடு சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

“நமது பூங்காடு மக்களா இப்படிச் செய்கிறார்கள்” தனோஜனின் அப்பா கமலராசா கேட்டார்.

“இல்லடாப்பா.....இங்குதான். இந்தப் பட்டணத்தில் இருந்து வந்து இந்த அநியாயத்தை செய்கிறார்கள்” அப்பா தொடர்ந்தார். “அங்கேயே வாடி அடித்து இருக்கிறானுகள். ஊர்ச்சனங்கள் அந்தப்

பக்கம் போகேலாது” பெருமூச்சோடு சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். நேரத்தைப் பார்த்தார். மூன்று மணி. மூன்றேகாலுக்கு கொக்கட்டிச்சோலைக்கு பஸ். அங்கிருந்து சைக்கிளில் கிரேவல் வீதியால் பூங்காடு போக வேணும். அப்பா புறப்படலானார். “அப்பா நான் பஸ் நிலையம் வரை சைக்கிள் கொண்டு விடுகிறேன் வாங்க” சொல்லி மாமாவைப் பார்த்தான். மாமா புன்னகைத்தார்.

இரண்டு சைக்கிள்கள் புறப்பட்டன. முதலியார் தெருவில் மாமாவின் வீடு. அனுசியனும் தனோஜனும் ஒரு சைக்கிளில், அப்பா சந்திரனை ஏற்றிக் கொண்டார். மகன் தன்னை சைக்கிளில் ஏற்றி ஓடுவது அவரது பெற்ற மனம் ஒப்பவில்லை. சைக்கிள்கள் இப்போது புனித மைக்கேல் கல்லூரியைத் தாண்டிச் சென்று கோட்டமுனை பாலத்தின் சந்தியில் வாவியை ஒட்டினாற் போலிருக்கும் பஸ் நிலையத்தை அடைந்தது. அனுசியனும், தனோஜனும் மத்திய கல்லூரியைத் தாண்டி வின்சன் மகளிர் கல்லூரி வீதியால் சென்று திரும்பி வாசலைத் தாண்டி பஸ் நிலையத்தை வந்தடைந்தனர்.

பஸ் புறப்படத் தயாராயிருந்தது. அப்பா பஸ்ஸில் புறப்பட்டு விட்டார். சைக்கிள் இரண்டும் கோட்டமுனைப் பாலத்தைக் கடந்து அரசடிச் சந்தியால் திரும்பி, பார் வீதியால் போய்க் கொண்டிருந்தன. சைக்கிள்கள் முகத்ததுவாரத்திலுள்ள வெளிச்ச வீட்டைத் தாண்டி யிருந்த வீட்டுப் படலையில் நின்றன. கடலில் நங்கூரமிட்டு நின்ற கப்பலைக் கண்டு கொண்டனர். கல்லடிப் பாலத்தின் பக்கமிருந்து படகுகள் மெதுவாக வந்து கொண்டிருந்தன.

பார்த்துக்கொண்டிருந்த சந்திரன் கண்கள் சட்டெனத் திரும்பின. இறங்கு துறையில் கண்ட ஜோன். சிறுவர்களை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான். அவன் வருவதைப் புரிந்து கொண்ட சந்திரன் “டேய் நாதன்..... நாதன்” என்று வீட்டுப் படலையில் நின்று சத்தமிட்டான்.

“ஆர்.....தம்பி அது.....” என்று கேட்டுக் கொண்டு ஒரு பாட்டி வீட்டிலிருந்து வெளியே வந்தாள். படலையைத் தாண்டி பாட்டியிடம் ஏதோ கதைத்து விட்டு வெளியில் வந்தார்கள்.

ஜோன் அவர்கள் வெளியில் வரும் வரை காத்திருந்தான். பிடி கொடுக்காது ஜோன் கதை கொடுத்தான். வந்த மூன்று பேரும் மிகப் புத்திசாலிகள். “என்ன தம்பிமார்.....என்ன விசயம்”

“நாளையில் இருந்து சாரணர் வாரம். பாட்டி தென்னங் கன்று நட வேண்டும் என்று சொன்னவ. எடுத்து வைக்கச் சொன்ன னாங்கள்” நம்பும் படியாகச் சொன்னார்கள்.

நல்ல வேளையாக ‘சாரணர் வேலை வாரம்’ என்ற விளம்பரங்களும் ஓட்டப்பட்டிருந்தன. ஜோன் நம்பி விட்டான். சில நேரங்களில் குழலும் சந்தர்ப்பங்களும் உதவுவதையிட்டு அளவளாவிக் கொண்டு வீடு சென்றனர். தேனீரின் பின் சுபத்திரன் ஆசிரியர் வீட்டுக்குச் செல்ல மாமாவிடம் அனுமதி பெற்றிருந்தனர். சுபத்திரன் ஆசிரியரை எல்லோருக்கும் பிடிக்கும். அன்பும், ஆதரவும் வழிகாட்டி உதவும் மனப்பாங்கும் கொண்டவர். அவர் தான் சாரண ஆசிரியருமாவார். அவர் வீடு புகையிரத நிலைய வீதியில் இருந்தது. மாலை ஐந்து மணியிருக்கும். சுபத்திரன் ஆசிரியர் வீட்டில் இருந்தார். அடிக்கடி அவரைத் தேடி மாணவர்கள் வந்து கொண்டிருப்பது வழக்கம். கூடியவரை அவர்களைத் திருப்திப் படுத்தி அனுப்பி வைப்பார். சுபத்திரனது குணவியல்புகளுக்கு ஏற்றவாறே அவரது மனைவி சுபாசினியும் இனிய சுபாவங்கொண்டவர். மாணவர்களைத் தம் பிள்ளைகளைப் போல் நேசிப்பவர். சுபத்திரனது மூத்த மகன் சுஜி ஐந்தாம் தரம் படிக்கிறான் மிகக் கெட்டிக்காரன்.

சுபத்திரன் மாணவர்களைக் கண்டதும் வழமையான புன்முறுவலோடு வரவேற்றார். சந்திரன் சுற்றி வளைத்துத் தான் வந்த விடயத்தைக் கூறி, அதற்கு உதவக்கூடிய வழிவகைகளை வகுத்துத் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டான். சுபத்திரனுக்குத் தர்மசங்கடமாகப் போய் விட்டது. படிப்பது தேவாரம் இடிப்பது சிவன் கோவிலா? மக்கள் துன்புறுவதை பார்த்துக் கொண்டு இருக்க மன மொப்பவில்லை. அப்பொழுது தான் சுஜி ஓடி வந்தான்.

“அப்பா என் நண்பன் அபிஷேக் வந்திருக்கிறான். அவனின் அப்பாவும் வந்திருக்கிறார்.” என்றான். மண்டபத்துள் சுபத்திரன் வந்தார். அவரைச் சூழ மாணவர்களும் பின் தொடர்ந்து வந்தனர்.

“அப்பா இது அபிஷேக்.....என் வகுப்பு நண்பன்.....” என்று கண்களால் காட்டிக் கூறினான். அபிஷேக்கை சுபத்திரனுக்கு ஏற்கனவே தெரியும். ஆனால் அவன் தந்தை சுரேந்திரனை எங்கோ கண்ட ஞாபகம். சுஜியே “அப்பா இவர்தான் அபிஷேக்கின் அப்பாதிரு சுரேந்திரன். இவர் சி.ஐ.டி. பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர்” என்று அறிமுகம் செய்து வைத்தான். சுபத்திரன் கைகுலுக்கி வரவேற்று, எல்லோரும் அமர்ந்து கொண்டனர். அனைவருக்கும் சுபா தேவீர் பரிமாறினாள். சுஜியோடு சந்திரன், அனுசியன், தனோஜனும் சுபாவும் உதவினர்.

“அபிஷேக் அடிக்கடி உங்களைப் பற்றிக் கூறுவான். உங்கள் வீட்டுக்குக் கூப்பிடுவான். எனக்குத்தான் நேரமில்லை. இன்று இவனுக்குப் பிறந்தநாள். என்னையும் இழுத்து வந்து விட்டான்.” சுரேந்திரன் கூறி முடித்தார்.

சுபா ஓடிவந்து அபிஷேக்கை வாரி அணைத்து முத்தமிட்டு வாழ்த்தினாள். சுபத்திரனும் கைகொடுத்து வாழ்த்தினார். சுபா அபிஷேக்கை அழைத்துக்கொண்டு வீட்டிற்குள் போனாள். பின்தொடர்ந்து சுஜி, சந்திரன், அனுசியன், தனோஜனும் சென்றனர்.

சுபத்திரன் மெதுவாகக் கதையைத் தொடங்கினார். “மிஸ்டர் சுரேந்திரன் வந்த இடத்தில் இதை நான் சொல்வதையிட்டு மன்னிக்க வேண்டும். ஆனால் எனது மாணவர்களுக்கு உதவுவீர்களா” கேள்விக்குறியோடு பீடிகை போட்டார்.

“சொல்லுங்கள் முடியுமானவரை செய்கிறேன்.” சுரேந்திரன் பதில் கூறினார். இப்போது வீட்டின் அறையிலிருந்து புது உடையோடு அபிஷேக் வெளியில் வந்தான். சுரேந்திரனுக்கும் சுபத்திரனுக்குமே ஆச்சரியமாக இருந்தது.

“சுஜி தன் நண்பனுக்கு பிறந்தநாள் பரிசு கொடுக்க வேண்டும் என்று நேற்றே செய்த ஆயத்தமிது” சிரித்துக்கொண்டே சுபா கூறினாள்.

“சந்திரன் நீங்கள் எல்லோரும் நல்ல சந்தர்ப்பத்தில் தான் வந்திருக்கிறீர்கள். இவரிடம் எல்லாவற்றையும் கூறுங்கள். வேண்டிய உதவி செய்வார்” கூறிவிட்டு சுபத்திரன் அவர்களை தனியே விட்டு சுஜி, அபிஷேக், சுபாவோடு உள்ளே சென்று விட்டார்.

சந்திரன் வணக்கம் கூறினான். பூங்காடு, சாக்கோ பற்றிய விபரங்களை விபரித்தான். இன்ஸ்பெக்டர் சுரேந்திரன் விழிகள் அகன்று விரிந்தன. தங்கள் பொலிஸ் நிலையம் பக்கத்திலிருந்தும் நடப்பதை அறியாதிருந்தமையை இட்டு வெட்கப்பட்டார். சந்திரன் தான் கண்டவற்றையெல்லாம் கூறி முடித்தான்.

“சந்திரன்.....இனி கவலை வேண்டாம். பூங்காடு பழைய படி நிம்மதியாய் இருக்கும். இப்போதிருந்தே என் கடமை தொடங்கும்” மூவரினதும் கைகளைப் பிடித்துக் குலுக்கினார்.

“மிஸ்டர் சுபத்திரன் நீங்களும், உங்கள் மாணவர்களும் சமூகத் துரோகிகளை இனம் காட்டித் தந்தமைக்கான பெருமைக்கும், உயர்வுக்கும் உரியவர்கள். உங்கள் பாடசாலைக்குப் பெருமையும், புகழும் சேர்த்து விட்டீர்கள், என் கடமையை முடித்து விட்டு உங்களையும், இந்த மாணவர்களையும் சந்திக்க உங்கள் பாடசாலைக்கு வருகிறேன். நாங்கள் போய்வருகிறோம்” விடை பெற்று அபிஷேக்குடன் சுரேந்திரன் போய் விட்டார். சந்திரனும், நண்பர்களும் வீடு போய்ச் சேர்ந்தனர்.

21. காட்டிலும் நாட்டிலும் கொண்டாட்டம்.

மட்டுநகரிலிருந்து ராமநாதன் வீடு போய்ச் சேரும் போது இருள் குழ்ந்து விட்டது. ராமநாதன் தன் மகன் படிப்புப் பற்றி மனைவி கமலாவுக்குக் கூறிக்கொண்டிருந்தார். பூங்காடு பற்றியும் இங்கு நடைபெறுகின்ற அட்டுழியங்கள் பற்றியும் சாக்கோவின் அட்டகாசங்கள் பற்றியும் கமலராசாவுக்குச் சொன்னவற்றையெல்லாம் சொன்னார். ராமன் பக்கத்தில் வந்திருந்தான்.

“ராமன் உன் அண்ணன் உன்னைப் பற்றி நிறையச் சொன்னான் சனிக்கிழமை வருவானாம்” ராமனைத் தடவிக் கொடுத்துச் சொன்னார். உணவின் பின் பிரயாணக் களைப்பு அசதியினால் அயர்ந்து தூங்கி விட்டார். ராமனுக்குத் தூக்கம் வர வில்லை. மெதுவாக இருளில் ஓடியது. பூங்காடு எல்லையில் வாடியில் கும்மாளமாயிருந்தது. மதுப் போத்தல்கள் உருண்டன.

மான், மரைகளின் கொம்புகளைப் பார்த்து ரசித்து மகிழ்ந்தான் சாக்கோ. அவற்றின் தோல்களைத் தடவிப் பார்த்தான். மரங்களை பார்த்து ஒவ்வொரு குவியலுக்கும் கணக்குப் போட்டான். சந்தன மரங்கள் அடுக்கிய கூடாரத்துள் நுழைந்து முகர்ந்து பார்த்து அட்டகாசமாகச் சிரித்தான்.

எல்லோரும் வெளியில் சுற்றி இருந்து போதையோடு உண்டு கொண்டிருந்தனர். இருளோடு இருளாக பூங்காடு கிராமத் துள் போலீஸ் வந்து மெதுவாக வாடியைச் சூழ்ந்து கொண்டன. மதுபோதையில் தங்களை மறந்து அனைவரும் உறங்கிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்குப் போலீஸ் வந்திருப்பது தெரியாது. ராமன் சந்தோசத்தால் துள்ளிக் குதித்தது. மக்கன்சியைத் தேடி அலைந்தது. மக்கன்சி சோர்ந்து போய் டொக்சருடன் ஒரு மரத்தடியில் குந்தியிருந்தது. மக்கன்சியின் வாலைப் பிடித்து ராமன் உலுக்கி இழுத்து விட்டது. பயந்து கொண்ட மக்கன்சி ராமனை ஏசியது.

“உனக்கு விளையாட இதுவா நேரம். செத்து நொந்து போய் கிடக்கிறோம்.....நீ விளையாடுகிறாயா.....”? கோபமாக மக்கன்சி கூறியது.

ராமன் சந்தோசத்தால் துள்ளிக் குதித்தது. டொக்சரின் வாலையும் பிடித்து இழுத்து வம்புக்கிழுத்தது. டொக்சருக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. ராமனைப் பாய்ந்து தாக்க முனைந்தது. ராமன் முந்திக் கொண்டது. மரத்தில் தாவிப் பாய்ந்து உயரத்தில் இருந்து கொண்டது. பின் இறங்கி வந்து மக்கன்சியை இழுத்துக் கொண்டு போய் வாடியைக் காட்டியது. வாடியைச் சுற்றி போலீஸ், சாக்கோவினது துப்பாக்கி அவனிடம் இல்லை. எல்லோரது துப்பாக்கிகளும் போலிசாரிடம் இருந்தன. மக்கன்சி பாய்ந்து டொக்சரிடம் சென்றது. டொக்சர் கண்களினால் கண்டபின் வைரனிடம் விளக்கியது. இருளில் பதுங்கிப் பதுங்கி வந்து நடப் பவைகளை வைரன் உன்னிப்பாகப் பார்த்தது. செய்திகளை உடன் கொம்பனுக்குத் தெரியப்படுத்தியது. யாவும் முடிந்த பின் நேரில் வருவதாகச் செய்தி அனுப்பியாகி விட்டது. இருளில் சூரி கொம்பனிடம் செய்தியை எடுத்துச் சென்றது. கொம்பன் மகிழ்ச்சி யாக நடந்து திரிந்தது.

மரங்களை ஏற்ற வந்த லொறிகள் மண்முனைத் துறையடி யில் தடுத்து வைக்கப்பட்டன. துறையிலிருந்து மட்டக்களப்பு வாவி ஊடாகப் படகுகள் விரைந்து சென்று கொண்டிருந்தன. பொழுது மெல்ல மெல்ல கிழக்கில் வெளிச்சம் காட்டியது. ஒரே நேரத்தில் பூங்காடு எல்லையில் உள்ள வாடியும், மட்டுநகர் வாவிவின் ஓரமிருந்த சாக்கோவின் வீடு இறங்குதுறை ஆகியவற்றோடு படகுகளும், கப்பலும் இப்போது போலிஸ் வலையுள் அகப்பட்டுக் கொண்டன.

சாக்கோ எழுந்து தன் சகாக்களை அழைத்தான். தனது கைகளிலும், சகாக்களின் கைகளிலும் விலங்கு மாட்டப்பட்டிருந் தது. காலையில் வழமை போல் “செலூலர்” போன் அலறியது. இன்ஸ்பெக்டர் சுரேந்திரன் சாக்கோவின் கைகளில் கொடுத்தார்.

“ஹலோ.....நான்.....நீலா.....இங்கு போலிஸ்.....சுற்றி வளைத்து அரஸ்ட் பண்ணி விட்டார்கள்..... என்ன செய்யிறது..... ஹலோ...ஹலோ.....” போனில் நீலாவின் குரல் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.....சாக்கோவின் வாயிலிருந்து சத்தம் வர வில்லை. அவன் முகம் பயங்கரமாக வெளிறிப் போய்க் கொண்டு கிடந்தது. மீண்டும் செலூலர் போன் அலறியது.

“ஹலோ..... மக்கறைன் கப்பல் கப்ரன் பேசுறன்..... மிஸ்டர் சாக்கோ..... கப்பலைச் சுற்றிப் போலிஸ்..... கப்பலிலும் போலிஸ்.....என்ன செய்யிறது.....பிளீஸ்.....பேசுங்க.....” போன் அலறிக் கொண்டேயிருந்தது. “மிஸ்டர் சாக்கோ.....உங்களைப் பற்றி அறிந்தோம். சரியான தகவல் கிடைக்கவில்லை. பெரிய மனிதர்களாக நடித்து உலகத்தை ஏமாத்தினீங்க....நம் நாட்டுச் செல்வம் காடு, விலங்குகள், இயற்கை வளங்களை அழித்து சூழலை நாசமாக்கிய உங்களுக்கும் உங்கள் கூட்டத்தாருக்கும் தகுந்த தண்டனை நீதிமன்றம் வழங்கும். ஏறாங்க வண்டியில்”

பெரிய லொறிகளில் மரங்கள் ஏற்றப்பட்டன. கூடாரங்கள் பிரித்து அகற்றப்பட்டன. சாக்கோவும், அவனது கூட்டாளிகளும் கைவிலங்குகளோடு ஏற்றப்பட்டு வாகனங்களில் அனுப்பிவிட்டு, தான் வந்த வாகனத்தில் இன்ஸ்பெக்டர் சுரேந்திரன் ஏறினார்.

பூங்காடு கிராம மக்கள் அனைவரும் குழுமி இருந்தனர். வாகனத் தை விட்டு இறங்கி வந்த இன்ஸ்பெக்டர் ராமநாதனைக் கட்டித் தழுவி “உங்கள் மகன் உத்தமன். நீங்கள் கொடுத்து வைத்தவர். ராமன்.....நீயும் கெட்டிக்காரன்” என்று ராமனையும் தட்டிக் கொடுத்து விட்டு சுரேந்திரன் வாகனத்தில் ஏறி பறந்து விட்டார். பூங்காடு மகிழ்ச்சியில் மூழ்கியது.

மட்டுநகரில் அந்தக் கல்லூரி தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறது. பாடசாலைக் கொடியை ஏற்றி வைக்க மேடையில் அதிபர் காத்து நின்றார். போலிஸ் வாகனங்கள் பாடசாலைக் கட்டிடத்தின் வெளியே வந்து நின்றன. அதிலிருந்து இன்ஸ்பெக்டர் சுரேந்திரன், இன்னும் பல அதிகாரிகள் வந்தனர். மாகாண மேலதிக கல்விப் பணிப்பாளரும், மாநகர முதல்வரும் வந்திருந்தனர். மாணவர்களது கரகோசம் வாளைப் பிளந்தது. மேடையில் அதிபர், ஆசிரியர் சுபத்திரன், மாணவர்கள் சந்திரன், அனுசியன், தனோஜன், சுஜி, அபிஷேக் வரிசையாக நின்றார்கள். கல்விப் பணிப்பாளர் மனோ அரசினால் வழங்கப்பட்ட தங்கப்பதக்கங்களை அணிவித்தார். பாடசாலை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்ந்தது. கல்லூரி மாணவர்களு யும், ஆசிரியர், அதிபரையும் பத்திரிகைகள் பாராட்டி எழுதின. சந்திரனும் அனுசியனும் தனோஜனும் “எப்பொழுதும் தயாராயிரு” என்னும் சாரணிய மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு நடந்தனர். அவர்களது படங்களைப் பத்திரிகைகள் பிரசுரித்திருந்தன.

நடுச்சாமம் சிற்றாறுகள் சலசலத்து ஓடிக்கொண்டிருக் கின்றன. யானைக்குட்டிகள் நீரை துதிக்கையால் மொண்டு பிசிறி அடிக்கின்றன. கொம்பன் முன்னால் வர பின் தொடர்ந்து விலங்கு கள் சீட்டோ மறுபக்கத்தால் முன்னே வர பறவைகள் பின் தொடர்ந்து வந்து சேர்ந்தன. எங்கும் கலகலப்பு. இரு இளமான் களின் திருமணமாம். துள்ளிக் குதித்தன. இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி.

மாப்பிள்ளை கலைமான் கொம்பை நிமிர்த்தி கால்களை எடுத்து உடலை ஆட்டி நடனமாட, வெட்கத்தோடு பெண்மான் வந்து பக்கத்தில் நிற்க, கொம்பன் துதிக்கையை உயர்த்திப் பிளிறியது. சீட்டோ வளைந்து ஆடி வாழ்த்தியது.

கொம்பன் இப்போது எழுந்தது. பயங்கர அமைதி நிலவியது. “இந்தக் காடு நமது தாயகம். இங்கேயே பிறந்தோம். இங்கேயே வாழ்ந்து மடிவோம். கலவரங்கள் வந்த போதெல்லாம் தலை கொடுத்து வெற்றியீட்டித் தந்த வைரனை வாழ்த்துவோம். வைரனுக்கு தோளோடு தோள் நின்றுழைத்த டொக்சர், மக்கன்சி நமது காவல்படையினர் அனைவரையும் வாழ்த்துவோம்” கொம்பன் கூறியதும் விலங்குகளும், பறவைகளும் ஆரவாரித்தன. “நாங்கள் யாருக்கும் எதிரிகள் அல்ல. எதிரிகளின் பலவீனத்தைப் புரிந்து கொண்டால் வெற்றி நமதே” பெரிய பிரசங்கம் செய்து ஓய்ந்தது. காட்டுக் கொடிகளை அறுத்து வந்து வைரனுக்கும் டொக்சருக்கும் மக்கன்சிக்கும் கரடிகள் மாலையாக அணிந்தன. வெட்கத்தால் வைரன் கண்களை மூடிக்கொண்டது. காடு ஆனந்தத்தில் முழகியது. விடிய விடிய காடு மகிழ்ந்து கூத்தாடியது.

முற்றும்.

உங்கள் நினைவில் நிற்பதற்காக

சில பெயர்கள்

கொம்பன்	- யானை	- பெருந்தலைவர்
வைரன்	- புலி	- புலிகளின் தலைவன்
டொக்சர்	- நரி	- நரிகளின் தலைவன்
மக்தன்சி	- குரங்கு	- குரங்குகளின் தலைவன்
டிட்டோ	- காட்டெருமை	- காட்டெருமைகளின் தலைவன்
டிமாக்கோ	- மான்	- மான்களின் தலைவன்
கபோட்டா	- கரடி	- கரடிகளின் தலைவன்
றிம்போ	- காண்டாமிருகம்	- காண்டாமிருகங்களின் தலைவன்
சீட்டோ	- வான்கோழி	- பெருந்தலைவர்
சூரி	- புறா	- புறாக்களின் தலைவர்

நூலாசிரியரைப் பற்றி.....

கவிஞர் ச. அருளானந்தம் திருமலை ஆலங்கேணியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு, மட்டக்களப்பில் கல்வி பயின்று, வவுனியாவில் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளராகக் கடமை புரிந்து, தனது சேவையின் மூலம் முழு ஈழத் திற்கும் சொந்தமானவர்.

கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளியான இவர், இலக்கிய உலகில் தன்னை சிறுவர் இலக்கிய எழுத்தாளராகத் தடம் பதித்துக் கொண்டவர்.

ஈழத்திலே சிறுவர் இலக்கியம் படைக்கும் விரல் விட்டு எண்ணக் கூடியவர்களிலே முன்னணியில் இருப்பவர். குழந்தைக் கவி, சிறுவர் கதை இவரின் கைவண்ணங்கள் இந்நூலில் மட்டக்களப்பைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எழுதியுள்ளார்.

இலக்கிய வடிவங்களில் சிறுவர் இலக்கியம் வடிப்பதென்பது கடினம். சிறுவர்களின் உள நிலையறிந்து..... மனதால் சிறுவர்களாகி அந்தக் களத்திலே கற்பனையில் நுழைந்து படைக் கப்பட வேண்டியது. அதைப் படைப்பதற்கு சிறந்த வல்லாளர் இவரே! இவரது படைப்புகளில் சிறுவர் மனதைப் பண்படுத்தும் படிப்பினைகள் நிறைந்திருக்கும்.

பல சிறுவர் கதைகளை எழுதிய அனுபவச் செழுமை மிளிர நிகழ்கால நிகழ்வுகளையும் சிறுவர் கதை மூலமும் கையாளலாம் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக 'காட்டில் கலவரம்' என்னும் கதையைப் படைத்துள்ளார். அருமையான கதை. தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் இந்நூலை வாங்கி ஆதரவு நல்க வேண்டும். இன்னும் பல ஆக்கங்களை கேணிப்பித்தன், அருளானந்தம் எழுத வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

இளைஞர் சேவை அதிகாரி
தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்றம்
மட்டக்களப்பு.

ஓ.கே. குணநாதன்